

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 49

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 9 de desembre del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 60è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. 2166

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 11690/08, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Llinás i Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de les llistes d'espera a les Illes Balears. 2167

2) RGE núm. 11689/08, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del decret de català per als professionals sanitaris de les Illes Balears. 2168

3) RGE núm. 11693/08, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a connexió de l'illa de Menorca amb el gasoducte. 2169

4) RGE núm. 11700/08, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora del finançament universitari. 2170

5) RGE núm. 11701/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de les ajudes econòmiques a l'alumnat universitari. 2171

- 6) RGE núm. 11691/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del a facultat de medicina. 2171
- 7) RGE núm. 11702/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats dels infants amb trastorns en el desenvolupament. 2172
- 8) RGE núm. 11688/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a pana elèctrica. 2173
- 9) RGE núm. 11692/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la moratòria urbanística aprovada pel Consell d'Eivissa sobre el nou hospital. 2174
- 10) RGE núm. 11687/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a model de finançament. (Ajornada). 2175
- 11) RGE núm. 11699/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc contra la sinistralitat laboral. 2175
- 12) RGE núm. 11694/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, sobre interpretació del president del Govern en relació amb la disposició transitòria setena de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. 2176
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 10018/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del Pla especial de transport de mercaderies perilloses. 2177
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 4787/08**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequació de la Llei 6/1991, de 20 de març, de creació del Catàleg d'arbres protegits de les Illes Balears. (**Retirada**). 2184
- 2) RGE núm. 5344/08**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a adopció d'un pla de contractació verda del Govern de les Illes Balears. 2184
- 3) RGE núm. 4788/08**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment de l'accés i implementació de software lliure. 2189

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària ordinària.

En primer lloc i abans del primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes, si els sembla bé, faríem la declaració institucional sobre els drets humans amb motiu del 60è aniversari de la dita entitat. El Sr. Secretari primer en vol fer lectura?

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 60è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sí, Sra. Presidenta.

“Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 60è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Dia 10 de desembre de 1948, l'Assemblea General de Nacions Unides va adoptar i proclamar la Declaració Universal dels Drets Humans. Amb aquest text els estats es varen comprometre a respectar i fer complir el conjunt de drets humans, civils, econòmics, política, socials i culturals proclamant així el dret a un nivell de vida digne per a tots els homes i les dones.

Tal com expressa el Preàmbul de la declaració, els estats varen signar el seu compromís de promoure el progrés social i elevar el nivell de vida dins un concepte més ampli de la llibertat i de treballar per l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de la llibertat d'expressió i de creença.

D'acord amb l'esperit de la Declaració, tots els drets humans són universals, indispensables i interdependents, i cap no té prioritat sobre l'altre. Per tant, la comunitat internacional ha de tractar el conjunt de drets de manera global i de forma justa i equitativa, en peu d'igualtat i donant-los a tots el mateix pes.

Drets civils i drets socials són interdependents, per al pla gaudi del dret a la llibertat d'expressió és necessari promoure esforços a favor del dret a l'educació. De la mateixa manera, per al gaudi del dret a la vida és precís reforçar el dret a la salut, que permeti reduir la mortalitat infantil, les epidèmies i la malnutrició.

Tanmateix, malgrat la promesa de la Declaració Universal dels Drets Humans, la situació pel que fa a respecte efectiu als drets humans és lluny de ser la millor possible: només durant el 2007, 1.252 persones van ser executades pels seus estats respectius a 24 països diferents; es van documentar casos de tortura i maltractaments a més de 81 països, i a 45 països hi va haver presos i preses de consciència detinguts. A més, 854 milions de persones pateixen fam i 1.100 milions de persones, de les quals més de la meitat són dones, no veuen satisfet el seu dret a un habitatge digne.

Seixanta anys després, encara queda per complir la promesa d'uns drets humans universals i indivisibles per a totes les persones, que permetin fer efectiu el dret universal a un nivell de vida digne i l'ideal de l'ésser humà lliure.

Per això, en el 60è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, el Parlament de les Illes Balears es compromet a renovar el compromís amb els drets humans i a defensar la seva universalitat, indivisibilitat i interdependència, tal com figuren a la Declaració.

El Parlament de les Illes Balears es compromet, a més, a fer de la defensa dels drets humans una part del seu treball institucional.

Parlament de les Illes Balears, 9 de desembre de 2008."

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Donam les gràcies i la benvinguda als representants dels diferents col·lectius que ens varen passar aquesta declaració, que l'han feta possible, amb l'assentiment de tots els grups polítics i els encoratjam a continuar amb la seva bona tasca. Per part nostra, agafam el compromís d'ajudar-los en tot el possible.

El punt següent de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral.

I.1) Pregunta RGE núm. 11690/08, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Llinás i Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de les llistes d'espera a les Illes Balears.

La primera és la relativa a l'increment de les llistes d'espera a les Illes Balears i la fórmula la Sra. Isabel Llinás. Té la paraula.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia, Sr. Conseller de Salut, quines mesures pensa adoptar vostè dins el seu àmbit competencial per aturar l'increment de les llistes d'espera a la nostra comunitat autònoma? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, és un poc difícil contestar a una pregunta que parteix d'una proposició que no és correcta. Aquest increment que vostès comenten no és tal. Nosaltres mantenim un pla de llistes d'espera en els compromisos adquirits dins el Decret de garanties quirúrgiques sempre per sota de la mitjana estatal i posam l'accent que hagi d'esperar menys temps qui més ho necessita. Aquest és el nostre pla.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Llinás, té la paraula.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, no tenc el perquè dubtar de la seva paraula. Vostè em va... a la nostra comunitat autònoma estam per sota de la mitjana estatal, però el cert són les dades. Dades que ens diuen que quan el primer pacte va deixar el Govern més de 12.600 persones estaven en llista d'espera quirúrgica amb una demora mitjana de 87 dies. Quan el Partit Popular va deixar el Govern, tan sols 9.884 persones esperaven per operar-se i la demora mitjana estava situada en 57,1 dies. Ara fa un any i mig que vostès governen i les dades han augmentat ja quasi un 15%, són més d'11.500 persones les que esperen per a una operació quirúrgica i la demora mitjana és 60,73, quasi 61 dies.

A partir del mes de gener del 2009 serà escandalosa la pujada d'aquestes llistes d'espera perquè el tancament dels cinc quiròfans de l'Hospital General i la supressió d'altres operacions a altres centres hospitalaris de les nostres illes faran incrementar de manera brutal aquestes dades. Aquests quiròfans de l'Hospital General, amb una mitjana de 4.000 operacions anuals, la seva funció principal és la de mitigar la llista d'espera en cirurgia major ambulatoria i donar suport a la resta de serveis quirúrgics.

Sr. Conseller, prengui mesures, les necessàries per tal de frenar l'increment constant del temps d'espera dels nostres pacients. Els ciutadans li demanen rapidesa i eficàcia, els sindicats sanitaris li demanen seny i el Partit Popular li demana responsabilitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinàs. Sr. Thomàs, vol fer ús de la paraula?

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, quan un vol agafar estadístiques i dur-les al punt que vol és molt fàcil fer-ho. No vull suposar que hi hagi mala intenció. Vostè sap que el sistema sanitari públic va bé, tenim bones instal·lacions, tenim bona organització, tenim bons professionals. Les dades estatals ens diuen que la llista d'espera quirúrgica a la nostra comunitat va bé, la llista d'espera quirúrgica és dinàmica, no és la mateixa xifra un dia que el posterior. Si vostè vol que juguem a xifres, hi podem jugar, però crec que no és el partit que els ciutadans volen. Podríem parlar d'aquells 73 dies que esperaven quan gestionaven vostès, de quan hi havia 12.000 persones o li podria dir que també tenen qualque xifra bona i nosaltres també la teníem el mes de juny, que vostè no la comenta, però teníem 55 dies, millor que quant vostès varen deixar el Govern.

Tothom sap que les xifres del setembre augmenten perquè hi ha vacances i hi ha estiu, la gent no es vol operar i tenim professionals i vostè, si mira les estadístiques, veurà que cada any el setembre empitjora respecta al juny.

El nostre compromís, quin és? Idò, molt clar, continuar mantenint la llista d'espera dins el Decret de garanties quirúrgiques, un decret que cap ciutadà de la nostra comunitat autònoma no ha utilitzat i per tant, fer un esforç per disminuir el temps d'espera i sobretot per prioritzar aquelles patologies que necessiten ser prioritzades davant intervencions menors.

Per tant, treballam a redissenyar activitats quirúrgiques, a fer complir el Decret de garanties que -com li dic- cap ciutadà no s'ha vist en l'obligació d'utilitzar-lo, a utilitzar la sanitat privada a través de concert quan sigui necessari i també, quan sigui necessari, a establir mecanismes d'acció urgent, perquè vostè no se'n recorda, però en aquesta comunitat autònoma hi ha hagut deu dies de vaga i es va establir un sistema de mecanisme de millorar l'activitat quirúrgica i ens va permetre arribar a 55 dies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

I.2) Pregunta RGE núm. 11689/08, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del decret de català per als professionals sanitaris de les Illes Balears.

La segona pregunta és relativa a l'aprovació del Decret de català per als professionals sanitaris i la formula la Sra. Aina Castillo. Té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, ara no parlem d'estadístiques que vostè pot manipular com vol, ara parlem d'una altra cosa, parlem del decret d'imposició del català a la sanitat pública. Vostè va dir fa unes poques setmanes que no volia crear problemes amb aquest decret a la sanitat pública, vostè sap que crea problemes i per això ha posposat la seva entrada en vigor a la propera legislatura o per això ha convocat a GESMA a una mobilitat sense que el català sigui ni tant sols mèrit, ja no tan sols requisit, ni tan sols mèrit.

Per tant, crec, conseller, que és un bon moment per recapacitar i li demanam si pensa retirar aquest decret d'imposició del català atès que, efectivament, com vostè deia genera problemes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, nosaltres no retirarem cap decret. Vostè sap que aquest decret que encara no està aprovat és un decret que intenta normalitzar la situació del català dins el sistema de salut. Per tant, és un instrument que cerca millorar comunicació i normalització, no és un instrument de conflictivitat com sembla que vostè vol donar a conèixer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Es veu que es passeja poc pels hospitals i pels centres de salut, Sr. Conseller. Efectivament, és un decret d'imposició, un decret d'imposició del català a la sanitat pública. Des del Partit Popular li feim una recomanació: giri's i digui als seus socis del BLOC "*con la sanidad no se juega*". No està bé prioritzar qüestions lingüístiques front a la millora de l'assistència sanitària. Quan anam al metge no li demanam que ens parli català, està bé que parli la nostra llengua, està molt bé, però el que li demanam és que ens curi, Sr. Conseller.

Per tant, rectifiqui. Rectifiqui i retiri aquest decret. Vostè ha rectificat altres vegades a aquesta legislatura. Crec que està acostumat a rectificar. De fet, ho ha fet a Son Espases i no li ha sortit tan malament, no ha seguit les condicions dels seus socis del BLOC i ha passat de ser la *bestia negra* a ser la *niña bonita*, que un poc més i ni ens adonam que hi ha restes arqueològiques, no sigui que no puguem inaugurar aquest hospital aquesta legislatura.

Per tant, conseller, una vegada més: rectifiqui. Rectifiqui i retiri aquest decret d'imposició del català a la sanitat pública balear, perquè permeti'm que li digui una cosa, bé, hi ha un parell d'incoherències que no tindrè temps d'explicar, però també ens podrà explicar si això, aquest català, el demanarà als alts càrrecs de la seva conselleria, és a dir, directors generals, gerent, directors de gestió perquè si el demana als professionals, supòs que també ho farà a aquests alts càrrecs, però miri, avui he rebut una carta de la Conselleria d'Afers Social, però no té importància, és una campanya general del Govern que diu "les persones primer". Si vostès no rectifiquen i no retiren aquest decret d'imposició del català a la sanitat pública balear, hauran de canviar aquest lema i hauran de dir "el català primer".

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Castillo, vostè sap que la realitat d'aquest projecte de decret el que fa és beneficiar les persones que vulguin adquirir una plaça al Servei de Salut perquè l'únic que se'ls demana és que tinguin una titulació i que, sense cap títol que reconegui el seu nivell de català, es puguin presentar abans a una prova i posteriorment acreditar els seus coneixements. Vostè sap que vostè hauria d'haver aplicat aquesta norma i no ho va fer, perquè li ho diu la Llei de salut, la Llei de normalització lingüística i vostè no ho va fer. Per tant, nosaltres el que deim a aquestes persones és que es presentin i a aquells que no tinguin aquest coneixement se'ls diu que durant dos anys, els 2008, 2009 i 2010, s'aplicarà una excepció per a metges i infermeres per tenir dos anys per acreditar-lo.

La llengua és un instrument de comunicació entre les persones i a vegades la llengua es converteix en un problema. El que nosaltres hem de fer és donar rang de normalitat a un idioma oficial de la nostra comunitat autònoma.

Ja els ho vaig dir fa un parell de sessions, el Govern ja els ho ha dit un parell de vegades, el Govern no prioritza un idioma damunt l'atenció sanitària, el que fa el Govern és prioritzar el donar assistència sanitària de qualitat, amb els millors professionals, però també ens trobam que hem de normalitzar l'ús de la nostra llengua al nostre sistema sanitari públic.

Per tant, això és el que farem: prioritzar l'assistència sanitària i normalitzar l'ús del català al servei de salut públic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.3) Pregunta RGE núm. 11693/08, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a connexió de l'illa de Menorca amb el gasoducte.

La següent pregunta és relativa a la connexió de l'illa de Menorca amb el gasoducte i la formula el Sr. Jaume Tadeo. Té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, darrerament hem vist en premsa que el gasoducte, una infraestructura important per a tot Balears i concretament -en aquest cas ens hi referim ara amb aquesta pregunta- per a Menorca, no arribarà a Menorca en aquesta legislatura. Açò no és tema partidista, el passat dia 5 de febrer una diputada socialista ja va fer una pregunta a la consellera respecte a això. La consellera va dir que existia la voluntat del Govern perquè fos dins aquesta legislatura, el problema era que Menorca està integrada dins el que era la fase b, per tant, una actuació que no es considerava prioritària, i que per passar a la fase a, s'hauria de justificar econòmicament. Va dir també que dia 9 de gener a la Comissió del Consell Consultiu d'Hidrocarburs, la Direcció General d'Energia va sol·licitar la incorporació del gasoducte a la fase a i que es feia feina en aquest sentit per tal que es pogués justificar econòmicament.

Sembla ser, idò, Sra. Consellera, que la feina feta no ha anat cap aquí on hauria d'haver anat i conseqüentment, en aquests moments, no es pot assegurar una data perquè a Menorca arribi el gasoducte.

La pregunta és doble, per una banda, quina data hi ha prevista perquè pugui arribar el gasoducte a Menorca?, i per l'altra, quins han estat els motius pels quals no s'ha pogut incloure a la fase a el gasoducte de Menorca? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, consellers i conselleres, efectivament les coses no són fàcils, de totes maneres el pla director contempla que aquest tema estarà resolt el 2011, una data que hem d'agafar amb cura perquè aquest tipus d'infraestructura a vegades és més complicat. De totes maneres, basta mirar el gasoducte que vostès tenien previst que arribàs el 2007, ho farà l'estiu que ve amb tota seguretat. Per tant, el que li puc dir és que feim feina perquè aquest projecte sigui una realitat el més aviat possible i que esperam aconseguir-ho. Li asseguro que en cap moment no hem deixat de parlar amb Madrid i no hem deixat de parlar amb ENAGAS sobre aquest tema i tenim esperances que ho solucioni.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vives. Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, el cert és que ja el 2005 el Ministeri d'Indústria deia que arribaria el gasoducte a Menorca abans del 2011. Lamentablement per als menorquins açò sembla que no serà així, encara que avui vostè torna a dir que podria ser que fos dins aquesta legislatura, perquè el 2011 encara és dins aquesta legislatura.

És lamentable que una illa com l'illa de Menorca que és Reserva de la Biosfera on el gasoducte podria implicar la reducció de les emissions de CO₂ a l'atmosfera en un 30 o un 40% no estigui inclosa en aquesta primera fase. Lamentablement a més quan les declaracions del president d'Enagás van en funció de dir que els projectes no es fan en funció de la rendibilitat econòmica, sinó d'acord amb criteris de necessitat i de millora del subministrament. També va dir que el gasoducte de Menorca depèn d'un acord polític entre l'administració de l'Estat i l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

En definitiva, és una infraestructura que està pressupostada, està inclosa al Pla energètic nacional, pressupostada en 100 milions d'euros i que -com va dir el president d'Enagás- tot depèn de quan el Govern de les Illes Balears prengui la decisió de connectar les dues illes.

Per tant, el que els demanam és que dins el Consell de Govern, que es reuneix cada ministre, es torni a reprendre aquest tema i que facin el possible perquè aquesta legislatura arribi a Menorca també el gasoducte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, el que diria és que, lamentablement per als menorquins, hi havia un projecte per gasificar Menorca pràcticament acabat que s'havia de posar en marxa i que vostès l'aturaren, no era a través del gasoducte, però sí que era un altre sistema que servia igual per a tot el que vostè acaba d'explicar.

Per tant, què vol que li digui? Vostès mateixos decidiren que Menorca retardàs l'arribada del gas. De totes maneres, li vull dir que el Pla director sectorial energètic estableix precisament que el gasoducte arribarà a Menorca i aquesta connexió, que ni tan sols estava prevista a l'addenda a la passada legislatura, ara s'ha inclòs dins la planificació estatal del gas i de l'electricitat, dins el Ministeri d'Indústria vull dir, que en el Pla estatal 2008-2016, enguany, el 2008, s'han inclòs aquest i dos projectes més que són les connexions Manacor-Capdepera, que és imprescindible que continuï cap a Menorca; i després també hi ha Cala En Bosch-Ciutadella i l'enllaç amb Menorca. És ver que són a l'apartat b) i que estan pendent d'un estudi de justificació. Però des de la conselleria, ja li ho he dit, que feim feina i

continuarem fent feina perquè arribi a l'apartat a) com més aviat millor. Esperam no haver d'esperar la nova revisió que farà el ministeri.

En principi el Pla director estableix el 2011. És veritat, és una data que l'hem d'agafar amb cura, jo som realista i és possible que es retardi una mica. Vostè sap perfectament que aquests tipus d'infraestructures depenen de molts de factors per al seu desenvolupament i perquè es puguin dur a terme i són dificultoses. Ja li ho he dit abans, vostès pensaven que el gasoducte seria aquí l'any 2007, serà l'any 2009. Però li don la meua paraula que almanco des d'aquest govern i des de la conselleria estam fent tot el que està a les nostres mans i Mallorca no quedarà sense gas.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 11700/08, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora del finançament universitari.

La següent pregunta és relativa a la millora del finançament universitari i la formula la Sra. Rosa Alberdi. Té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Galmés, a vostè va dirigida la pregunta. Som ben conscient que és especial focus d'atenció i de cura la Universitat de les Illes Balears per a la Conselleria d'Educació. Ho és fonamentalment per dos motius, en primer lloc perquè assegura la competència de la formació de les persones, del jovent, però també del conjunt de la ciutadania. I en assegurar aquesta millor formació assegura dues coses, assegura la competència a l'hora de la inserció a l'àmbit de treball, però també assegura el desenvolupament de les millors capacitats que tenim les persones, el que ens dona precisament la capacitat d'exercir els nostres drets i de viure en llibertat, o sigui que la universitat és per a tots els que vivim a les Illes Balears un ens de la major importància.

La millor manera que des de la Conselleria d'Educació demostrem aquesta importància és dotar-la dels pressuposts adequats. Els diners que s'han donat a la universitat van pujant des de la passada legislatura, a l'any 2006 va pujar un 6 i busques. L'any 2007 va baixar un poc i només va pujar un 4,5%. I l'actual Govern de les Illes Balears li dona tanta importància al finançament de la Universitat que dins del pacte de govern que es va signar va figurar precisament la millora d'aquest finançament de la universitat. L'any 2008, el pressupost d'enguany, que acabam de gastar, ja va pujar un 6,4% el pressupost. I ara li deman, Sra. Consellera, quines són les previsions precisament per donar forma a aquest acord de govern per al pressupost del 2009?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Alberdi, efectivament la millora del finançament de la universitat queda clarament reflectida en les transferències que hem previst a l'avantprojecte de pressupost del 2009 i que té un increment d'un 9,34%, un augment percentual superior al que en termes generals fa tota la conselleria. En concret, són 64,8 milions d'euros, 5,5 milions més que l'any passat; 56,8 milions per a transferència corrent; 4,3 per al complement addicional del personal docent i investigador; i 3,7 per a transferència de capital.

A part d'això i fora de pressupost, hi ha 9 milions prevists de compromisos financers plurianuals per a infraestructures universitàries. I a part d'això i dins del protocol general de col·laboració, signat l'1 d'octubre entre el Govern i la universitat hi ha altres convenis, com el conveni específic del Programa d'orientació i transició a la universitat, conegut com POTU, o la convocatòria de subvencions per a convocatòries que contribueixin a dinamitzar la vida universitària. És a dir, el compromís del Govern amb la universitat és un increment sostingut i incentivat, vostè ha donat les xifres. Hem passat d'un 6% l'any 2006 a un 8,34% l'any 2009.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula la Sra. Alberdi?

I.5) Pregunta RGE núm. 11701/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de les ajudes econòmiques a l'alumnat universitari.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a la millora de les ajudes econòmiques a l'alumnat universitari i la formula la Sra. Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bé, continuant amb l'argumentació de la diputada Sra. Alberdi, també voldria dir en referència al camp universitari que afavorir i facilitar aquests estudis universitaris a la nostra comunitat, que té un índex d'estudiants d'ensenyament postobligatori molt baix, sabem que és una prioritat per a aquest govern. Açò passa per propiciar ajuts a aquests estudiants universitaris, entre ells ajudes a desplaçaments, no només perquè la nostra comunitat és insular i, per tant, aquests desplaçaments dins la mateixa comunitat són molt més cars, sinó també perquè és important que els nostres estudiants puguin elegir una carrera segons la seva vocació i de vegades aquesta carrera no es troba dins la mateixa comunitat.

És per tot açò que li vull fer aquesta pregunta, què pensa fer la Conselleria d'Educació i Cultura en relació amb les ajudes econòmiques a l'alumnat universitari de les Illes Balears en el pressupost de l'any 2009? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Rita, les ajudes econòmiques a l'alumnat universitari tornen a experimentar un increment per segon any consecutiu. I són ajuts per a desplaçament i també per a mobilitat a Europa. En concret, als ajuts de desplaçament per a l'any 2009 es reserva una partida pressupostària de 729.000 euros, la qual cosa suposa un increment d'un 9,1% respecte de la partida de l'any passat per al mateix concepte.

És una ajuda justament per als alumnes que han de sortir de la seva illa per fer els seus estudis a la UIB, i per a aquells estudiants que han de sortir a la península perquè aquests estudis no existeixen a la UIB. En aquest sentit una altra mesura i per això l'estam plantejant, és poder ampliar l'oferta d'estudis a les nostres illes, com és el cas que estam plantejant dels estudis de medicina. Aquesta aportació suposa 450 euros i un 7,1% més que l'any passat, i pot afectar 1.620 alumnes

Respecte de l'altra ajuda, que és l'ajuda als programes de mobilitat internacional, es preveu una partida en el pressupost de l'any 2009 de 192.000 euros, un increment d'un 3,9% respecte de l'any passat. Permet oferir una dotació màxima de 800 euros a cada ajut individual, de la qual cosa es podrien beneficiar 240 alumnes que surten a l'espai europeu.

En tot cas aquestes accions van paral·leles a tot l'esforç que està fent la conselleria per aconseguir que el major nombre d'alumnes passin al tram postobligatori a la secundària postobligatòria i facilitar les vies d'accés, que és la garantia per incrementar el nostre alumnat universitari i que és evidentment un objectiu prioritari. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula?

I.6) Pregunta RGE núm. 11691/08, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament del a facultat de medicina.

Passam a la següent pregunta. És relativa a la posada en funcionament de la facultat de medicina. La formula la Sra. Carme Castro. Té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Pensa el Sr. Conseller de Salut que en aquesta legislatura es posarà en marxa la facultat de medicina a les Illes Balears com va prometre el Partit Socialista durant la campanya electoral? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Només vull recordar-li que en el debat de l'estat de l'autonomia del passat 21 d'octubre, el president de les Illes Balears va destacar la importància que tendria dotar d'una facultat de medicina a la UIB. En el transcurs d'aquest debat es va aprovar una proposta de resolució presentada pel Grup Socialista, on s'instava el Govern perquè treballés des de la Conselleria de Salut i des de la Conselleria d'Educació, juntament amb la Universitat, perquè la implantació d'un grau de medicina fos una realitat. Curiosament, el Partit Popular, i per altres motius, hi va votar en contra.

Vull informar que en compliment d'aquest acord des de la Conselleria de Salut i des de la Conselleria d'Educació ens vàrem adreçar a la UIB perquè iniciés les activitats que li corresponen per implantar aquests estudis de grau de medicina, per a la qual cosa, les dues conselleries ens posàvem a la seva disposició.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, el Partit Popular vol una facultat de medicina a les Illes Balears i per això ho duia al seu programa electoral, igual que el Partit Socialista. Però el que no es pot plantejar és una facultat de medicina sense un bon finançament que asseguri la seva viabilitat en el temps. Aquest projecte és prou important com per tenir el consens de tots els grups polítics, de la Universitat de les Illes Balears i dels metges.

El Partit Popular no se sumarà a un model de facultat que no tenguí consens social i per això vàrem votar en contra, com vostè recorda. No ens sembla un començament fer un grup de feina que no compti amb els grups polítics representats en aquesta cambra i que no compti amb el Col·legi de Metges que representa tots els facultatius; i que no compti amb el conseller d'Hisenda, el Sr. Manera, que alguna cosa tindrà a dir a l'hora de finançar aquest projecte. La realitat és que portem ja un any i mig de legislatura i encara ningú no coneix quin model de facultat de medicina vol aquest govern. Sí que coneixem, com vostè ha recordat, el que va dir el Sr. Antich, precisament ho duc aquí, ho va dir l'octubre passat i va dir: "iniciarem les converses per estudiar la viabilitat de dotar les Illes Balears d'una facultat de medicina"; carai! No se'l veu gaire entusiasmat..., "s'iniciaran les converses".

Miri, Sr. Conseller, allò que els demanam és que compleixin la seva promesa electoral, que comencin ja aquest debat i que agafin un compromís de finançament perquè Balears pugui tenir una facultat de medicina ben finançada, de qualitat i que tenguí viabilitat en el temps perquè els nostres joves puguin estudiar medicina sense haver-se de desplaçar a la península. De vegades som optimistes si repassem una mica les hemeroteques perquè veim que aquest era un dels seus dos projectes estrella. I podríem ser optimistes, el que passa és que si tenim present que l'altre projecte estrella era paralitzar Son Espases i canviar-ho d'ubicació, la veritat és que l'optimisme s'acaba. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, vostè sap que en aquests moments, ja li ho he comentat, la decisió la té qui correspon, els òrgans rectors de la Universitat i el Consell Social de la Universitat. Vostè diu que quasi ho estam fent d'amagat, no sé quines són les seves fonts d'informació. Però en aquest moment li puc dir que les forces sindicals, des de l'STEI i fins i tot des del Sindicat Mèdic, hi estan d'acord; des de la part econòmica i social, el Sr. Oliver de la CAEB, el Sr. Joan Gual de la Cambra de Comerç, el cercle empresarial; o el sector professional. Si a vostè li sembla que el Col·legi de Metges, la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia, l'Acadèmica de Ciències Mèdiques i altres societats científiques s'han pronunciat a favor d'aquest projecte, si això li sembla a vostè que no és suficient... També s'hi ha adherit la Federació d'Associacions de Veïnats, fins i tot l'Institut Universitari en Ciències de Salut, que és un àmbit de participació de la universitat en el sistema sanitari per dur endavant tasques de recerca. Evidentment, nosaltres el que esperam és que vostès també se sumin a aquest projecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.7) Pregunta RGE núm. 11702/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats dels infants amb trastorns en el desenvolupament.

La següent pregunta és relativa a les necessitats dels infants amb trastorns en el desenvolupament. La formula el Sr. Miquel Gascón. Té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Presidenta. Sr. Conseller, la salut de la infància és d'interès essencial perquè en aquesta època de la vida és quan creixen les habilitats necessàries per al futur dels que són en aquell moment grans. Per tant, qualsevol problemàtica pot produir alteracions que les pagarà després en el futur.

És per això que li preguntem, quines accions desenvolupa la Conselleria de Salut i Consum per donar resposta a les necessitats dels infants que presenten trastorns en el seu desenvolupament a la primera etapa de la vida? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com molt bé vostè ha dit, el trastorn de desenvolupament a la infantesa és un problema important de salut que genera no només problemes per al nin, sinó per a tot el nucli familiar. Està per una altra banda demostrat que quan es pugui fer un diagnòstic el més ràpid possible, les capacitats de futur que pugui tenir aquest nin o nina estan més abordades i, per tant, podem integrar-lo i potenciar l'autonomia personal.

Actualment hi ha xifres que ens indiquen que a la nostra comunitat autònoma hi podria haver entre 0-6 anys 5.000 nins i nines que tendrien qualche tipus de necessitat en relació a trastorns en el seu desenvolupament. Dins aquest conjunt d'aspectes, necessitam millorar la situació assistencial, primer per conèixer millor el problema. Segon, tenint en compte que hi ha unes certes limitacions diagnòstiques en aquestes edats. Tercer, que hi ha un àmbit de millora en quant allò a la valoració, al diagnòstic i al tractament. Per tant, hem de millorar els recursos que tenim. I és dins aquesta intenció que nosaltres estam acabant de definir una unitat coordinadora d'atenció primerenca i desenvolupament infantil a Atenció Primària, allà on hi ha personal amb dedicació exclusiva sobre aquest tema i que està previst que en el segon trimestre de l'any vinent es pugui començar un pla pilot a l'àrea de referència de l'hospital de Son Dureta i en funció del resultat, estendre aquest projecte.

Per tant, tenim la idea de cercar un model, una unitat que ens ajudi a avançar en prevenció de discapacitat i especialment poder fer un diagnòstic precoç. Aquesta unitat ha de servir de pont entre d'altres, del sistema educatiu i el sistema sanitari, i ha d'aportar beneficis quant diagnòstic, precocitat d'aquest diagnòstic i tractament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gascón? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 11688/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a pana elèctrica.

Passam doncs a la següent pregunta. La formula el diputat Antoni Alorda i és relativa a la pana elèctrica. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, el dia del Dijous Bo hi va haver una important pana elèctrica que va afectar les illes de Mallorca i Menorca i és per mor d'aquesta situació que demanam a la consellera quines actuacions ha duit a terme per exigir responsabilitats pertinents a les empreses generadores i distribuïdores d'energia elèctrica a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies novament. Sr. Alorda, des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, ja ho vàrem explicar la setmana passada, des del primer moment que hi va haver la pana vàrem fer el que tocava, treballar intensament per tal que el restabliment del subministrament elèctric fos el més aviat possible. Ens vàrem personar tot d'una al centre de control per fer el seguiment i vàrem sortir en roda de premsa per donar unes explicacions i apuntant les possibles hipòtesis, tres o quatre concretament, que ens havien apuntat també des de l'empresa. Per tant, vull negar rotundament que en cap moment mentíssim. El que passa és que de vegades n'hi ha que es pensen que tots duim el mateix camí.

El passat dia 16 de novembre, Red Eléctrica i Endesa varen presentar uns informes preliminars que varen ser purament descriptius i, per tant, no varen avançar gran cosa. Després, dia 9 de novembre, tècnics de la Direcció General d'Indústria varen inspeccionar la subestació afectada i posteriorment, dia 25 de novembre, es varen sol·licitar nous informes a Red Eléctrica, Endesa i també al Centre de Meteorologia.

El passat dia 1 de desembre els tècnics de la conselleria varen fer una primera avaluació dels fets on varen sorgir qüestions i algunes respostes, més qüestions que respostes, tot s'ha de dir, i això va fer que demanéssim un altre informe a Red Eléctrica i Endesa que es va presentar dia 4 de desembre i que va descartar definitivament la teoria del llamp. Per tant, dia 4 de desembre es va descartar definitivament.

A hores d'ara una cosa és clara i és que es va produir un curtcircuit a un seccionador de la connexió del grup 2, amb la particularitat que aquest grup no estava operatiu perquè aquest grup s'estava manipulant en aquells moments. I també s'ha vist afectat un aparell que assecava el gas que hi ha dins el seccionador. Això és el que hem avançat fins ara. En aquests moments s'estan començant a dur a terme els treballs de desmuntatge del seccionador i serà enviat al seu fabricant a França per ser reparat, i serà en aquest moment quan podrem

començar a saber i a considerar les hipòtesis absolutament fiables.

Aquestes tasques no s'han començat fins ara per una cosa ben senzilla, i és que hi havia primer la necessitat de rebre les peces que estaven afectades i també la complexitat que és dur a terme aquesta tasca sense afectar el subministrament elèctric. També volem anunciar que aquestes tasques de desmuntatge provocaran que la central d'Es Murterar quedi absolutament inoperativa. Es duran a terme la nit del dissabte al diumenge, però la resta de grups..., evidentment es farà a una hora vall on la resta de grups podran absorbir la demanda. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives.

I.9) Pregunta RGE núm. 11692/08, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la moratòria urbanística aprovada pel Consell d'Eivissa sobre el nou hospital.

La següent pregunta és relativa als efectes de la moratòria urbanística aprovada pel Consell d'Eivissa sobre el nou hospital, i la formula la Sra. Carmen Castro. Té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens pot informar el Sr. Conseller de Salut si la moratòria urbanística aprovada el 28 de novembre passat pel ple del Consell Insular d'Eivissa afectarà l'inici de les obres del nou hospital? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La informació de què disposa a dia d'avui la Conselleria de Salut després de consultar el Consell Insular d'Eivissa, institució que és competent en aquesta matèria, és que aquesta norma cautelar d'ordenació territorial aprovada no afectarà els plans de construcció del nou hospital.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Bé, és una molt bona notícia, perquè si tenim en compte que el passat 28 de novembre el ple del consell insular va aprovar de manera definitiva una moratòria que estarà vigent fins que s'aprovi la reforma del Pla territorial insular, i aquesta moratòria diu textualment que només es podran donar llicències en sòl urbà consolidat, no veig com en sòl rústic, perquè li recordo que els solars on es farà l'hospital a dia d'avui són rústics i ho seran fins que s'aprovi el Pla general de Vila, perquè amb l'excusa del nou hospital l'Ajuntament de Vila, governat pel pacte de

progrés, passarà de rústics a urbans ni més ni menys que 125.400 metres quadrats situats a (...).

Han preferit vostès, el pacte de progrés que governa l'ajuntament, el consell i el Govern, han preferit, en compte d'expropiar els terrenys necessaris per construir l'hospital, que com a molt haguessin costat a 9 euros el metre quadrat i s'haguessin evitat tots els retards, han preferit vostès aquesta operació urbanística que només suposa retards en l'inici de les obres. Perquè a més a més en aquesta moratòria el Govern balear ha introduït una modificació, i el dia 28 també es va aprovar que abans d'iniciar qualsevol obra d'urbanització d'un solar han d'estar fetes les dotacions urbanístiques de la zona en qüestió. Qui farà les dotacions urbanístiques d'aquests 125.400 metres quadrats que han passat de rústic a urbans amb l'excusa de l'hospital?, qui ho farà? El Govern, el consell, l'Ajuntament de Vila, els propietaris o les promotores que construiran els habitatges lliures que es podran fer en un sòl que fins ara era rústic? Ja saben quines promotores construiran aquests habitatges?

Ho dic per si podem anar fent passes per avançar algun tràmit, passes com les que ha fet el Sr. Conseller, que fins ara ha pogut avançar passeta a passeta i ha fet un avantprojecte i ha decidit que l'hospital es farà amb el sistema de concessió administrativa. I ara el consell insular ha dat un altre gran pas, el que passa és que cap enrere. Perquè miri, Sr. Conseller, el 20 de maig del 2007 ens deien "farem un nou hospital en tres anys", i ho deia aquest senyor que vostè deu conèixer, el Sr. Tarrés, president del consell insular, que en campanya electoral promet un hospital en tres anys i quan governa fa una moratòria que retarda l'inici de les obres d'aquest hospital.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Vol fer ús de la paraula el Sr. Thomàs? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, jo cada vegada li dic el mateix: crec que al final a vostès el que els preocupa és que aquest nou hospital que vostès no volien fer, el farem nosaltres. Això és el que la preocupa.

(Remor de veus)

Parla de termini. Miri, la Sra. Castillo va anar amb el Sr. Matas el novembre del 2003 a anunciar Son Espases, i varen començar les obres el febrer del 2007. Per cert, sense arqueòlegs, sense cap tipus de control arqueològic.

(Més remor de veus)

Si vostè m'ha fet la pregunta, si vostè m'ha fet la pregunta sobre la moratòria de l'hospital, evidentment nosaltres feim passes perquè aquest hospital sigui una realitat. La moratòria urbanística que ha aprovat el Consell Insular d'Eivissa no afectarà la construcció de l'hospital. L'ajuntament requalifica el solar directament com a urbà i per tant se suposa que tot està urbanitzat, i per tant la Conselleria de Salut ha fet totes les passes perquè quan tinguem el solar puguem tenir el projecte definitiu, licitar, adjudicar i començar les obres.

Si a vostè la molesta que fem aquest hospital jo ho sent molt, però els ciutadans i les ciutadanes d'Eivissa segur que estaran ben contents.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 11687/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a model de finançament.

La següent pregunta és relativa al model de finançament, presentada pel Sr. Vicens. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Per demanar-li que es posposi aquesta pregunta perquè el conseller d'Economia no és a la nostra comunitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

La següent pregunta és relativa al Pla de xoc contra la...

Sr. Fiol, ja veig que s'ho passa molt bé, però hauríem d'acabar el torn de preguntes.

I.11) Pregunta RGE núm. 11699/08, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc contra la sinistralitat laboral.

La següent pregunta és relativa al Pla de xoc contra la sinistralitat laboral, i la formula la Sra. Margalida Mercadal. Té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, supòs que tots estam d'acord en el fet que un dels factors negatius del món laboral i que més dramatisme implica per a la societat és el dels accidents laborals. La nostra comunitat autònoma ha estat els darrers anys una de les situades en primer lloc en el rànquing de l'Estat pel que fa a accidents laborals. Per aquest motiu ja fa més d'un any que la Conselleria de Treball va aprovar un pla de xoc contra la sinistralitat laboral amb uns objectius molt concrets com són sensibilitzar la societat sobre el dret a la salut i seguretat en el treball, optimitzar les condicions de seguretat i un eficient control de les mateixes, multiplicar la transparència en les condicions de feina i mesures de salut i seguretat, enfortir els mecanismes d'inspecció i control, i promoure la participació dels treballadors i les treballadores en el compromís de formació i sensibilització, establint patrons per millorar la seguretat.

Ens consta que des de la seva conselleria s'ha fet molta feina per tal de minorar l'índex de sinistralitat a les nostres illes, i de fet, tal com ens va explicar la setmana passada en comissió, s'estan aconseguint resultat positius, tot i que encara queda molta tasca a fer. És per aquest motiu, Sra. Consellera de Treball i Formació, que li demanaria que ens indiqués quin seguiment té el Pla de xoc contra la sinistralitat laboral a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, senyors diputats, senyores diputades. Evidentment el seguiment és ample i complex, i és important que hi participin des de totes les parts i també des dels diferents àmbits territorials.

De fet el Pla de xoc de salut laboral està aprovat pel Consell de Salut Laboral de les Illes Balears; aquí participen sindicats, associacions empresarials, i evidentment direccions generals, la mateixa de Treball, de Salut Laboral, però també de Funció Pública, d'Emergències, la Direcció General d'Indústria, la Direcció General de Salut Pública, la Inspecció de Treball de l'Estat, i a més a més les associacions de serveis de prevenció i tot el que fa referència a l'Associació de mútues d'accidents laborals. Per tant és una ampla representació dins el si del Consell de Salut Laboral de les Illes Balears, i també es fan seguiment d'àmbit insular a Menorca i a Eivissa, i a partir d'aquí també s'analitzen d'una manera específica i concreta, sindicats, associacions empresarials amb la mateixa conselleria de Treball, de tot com van evolucionant aquests els índexs, uns índexs que hem d'anar assenyalant, encara que estam a la comunitat autònoma -i ho hem d'assenyalar així- amb la sinistralitat més alta en la darrera xifra de juliol a juliol, de juliol del 2007 a juliol del 2008, que va baixar un 4,3%, érem la comunitat autònoma que vam baixar més però continuam amb l'índex més alt, però també hem d'assenyalar ja que de gener a octubre el descens d'accidentalitat laboral hem aconseguit que sigui d'un 10,3. Per tant anam evolucionant.

Esperem, per tant, que una vegada i sobretot atenent les peticions dels diferents grups i d'una manera especial del Partit Popular, poder informar de manera permanent des de tots els àmbits, des de tots els sectors, des de cadascun dels sectors, tenir tota la informació penjada a la web al voltant de tota aquesta evolució, difícil, complicada, però un combat que entre tots hem de guanyar a la sinistralitat laboral. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol fer, la Sra. Mercadal, ús de la paraula? No?

I.12) Pregunta RGE núm. 11694/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a interpretació del president del Govern en relació amb la disposició transitòria setena de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Passarem, doncs, a la següent pregunta. És relativa a la interpretació del president del Govern en relació a la disposició transitòria setena de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i la formula la Sra. Maria Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, quan confeccionarem l'Estatut d'Autonomia, i jo hi vaig ser, per tant puc fer una interpretació autèntica d'aquells dies, redactarem els articles 52 i 55, pels quals el president del Govern tenia la facultat per poder dissoldre, sota la seva responsabilitat i prèvia consulta al Consell de Govern, el Parlament. Hi afegirem també una disposició, la disposició transitòria setena, que diu textualment: "Mentre no estigui aprovada una llei del Parlament que reguli el règim electoral dels consells, els consells insulars i el Parlament s'elegiran en la mateixa data", la qual cosa fa, segons la interpretació que obra en el seu poder pels serveis jurídics i que jo mateixa, en qualitat de vicepresidenta, vaig encarregar un informe als serveis jurídics, que sigui necessari desenvolupar aquesta llei que regularia el règim electoral dels consells perquè vostè pugui tenir aquesta facultat de dissoldre el parlament.

La pregunta és molt senzilla: a part de jugar com el ca i el moix el seu govern amb vostè mateix, UM li demana eleccions anticipades, el BLOC diu a la seva gent que n'estiguin preparats, Esquerra Republicana de Catalunya ens diu..., el seu president és l'únic que pareix que no ho vol però està jugant per davall, vostè diu que no ho vol. Al final, a part de jugar com el ca i el moix, a vostè no li convendria més desenvolupar l'Estatut, que aquest era el vertader esperit de l'Estatut, i després podrà amb tota llibertat tenir aquesta atribució? Quina interpretació fa vostè d'aquesta disposició transitòria setena?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Bé, vostè mateixa ho diu: no hi ha cap voluntat per part del president d'avançar eleccions i la interpretació que jo en faig és la interpretació que fa l'Assessoria Jurídica de la comunitat autònoma, que diu que en aquest moment no hi ha cap impediment que faci que es puguin avançar les eleccions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President. Vostè, entre els mesos de febrer i març va encarregar, d'aquest any, un informe a l'Assessoria Jurídica -no sé si els socis del seu govern ho saben-, i el dia 9 d'abril els serveis jurídics li varen fer un informe. Aquest informe té un parell de pàgines. A les primeres pàgines diu que és necessari fer aquesta llei de consells; és més, diu que no faria falta que fos electoral i que bastaria una majoria simple. Jo no ho compartesc. I a la darrera pàgina diu que vostè podria incomplir de manera forçada aquesta disposició transitòria, però tendria un perill, Sr. President: qualsevol dels que seiem aquí o qualsevol dels que es presentassin li podria fer un recurs al seu decret de dissolució del Parlament, i per això no li convendria a vostè desenvolupar l'Estatut d'Autonomia i fer aquesta llei, que és un exigència de l'Estatut i que això és el que varem dir -i el Sr. Riudavets em pot guardar de mentir- tots els que érem ponents i tots els que formaven part d'aquella redacció de l'Estatut d'Autonomia? *Desarrollo del Estatuto*, Sr. President.

I sap per què vostè l'hauria de desenvolupar? Perquè aquesta llei de consells necessita adaptar-se a l'Estatut, no només pel que fa a aquesta disposició transitòria sinó perquè els consells encara tenen que la llista coincideix amb el Parlament, perquè s'ha d'adaptar el règim d'incompatibilitats, perquè s'ha d'adaptar la potestat reglamentària, i perquè en definitiva des que vostès han arribat al Govern no han desenvolupat ni una sola línia de l'Estatut. No li convendria, a vostè, posar-se a fer feina, desenvolupar l'Estatut i a partir d'aquí poder desenvolupar aquestes facultats?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

(Aplaudiments)

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. La veritat, no sé per què em renya tant. Efectivament nosaltres demanarem un informe, i precisament, aquest informe, el demanarem no per avançar cap elecció ni una, sinó que el demanarem per desenvolupar l'Estatut. Vostè, si ha llegit l'informe, veurà que parla precisament de totes aquestes qüestions; a més de parlar de la disposició transitòria setena parla també de quin tipus de llei he de fer. Vostè ha dit que no estava d'acord que amb aquesta llei bastàs una majoria simple, però allò cert és que a l'Estatut, quan demana una majoria qualificada, en els articles que vol una majoria qualificada, ho diu expressament, i ho diu expressament a la Llei electoral per a les eleccions autonòmiques, ho diu a la Llei de consells insulars, però no ho diu a l'article 64.4, diu "una llei del Parlament". I quan aquest estatut vol una llei qualificada ho diu, diu que haurà de ser una llei qualificada. Com se suposa hi pot haver tot tipus d'interpretacions i per tant ja en parlarem en el seu moment.

El que no comprenc és, si no és per armar rebombori en relació a eleccions anticipades i a tot aquestes històries, és per què em pega aquesta renyada, quan nosaltres estam fent feina precisament per desenvolupar aquesta llei, i per això jo he demanat els informes, i no passi pena, que quan toqui arribarà aquí i es debatrà, i a les pròximes eleccions tendrem una llei que reguli aquestes qüestions.

Aquesta és la feina que fa aquest govern. Cap voluntat ni una, Sra. Estaràs, li ho repetesc, cap voluntat ni una d'avançar eleccions, no crec que sigui el moment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

(Petit aldarull a la sala)

II. Interpel·lació RGE núm. 10018/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del Pla especial de transport de mercaderies perilloses.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a l'aplicació del Pla especial de transport de mercaderies perilloses. Per defensar-la té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, de nuevo se ocupa el Parlament de les Illes Balears de la aplicació de los planes de emergencia en esta legislatura, algo que por su protocolo debía ser una materia de normalidad, los mismos en función de su gravedad, los criterios o, mejor, la falta de criterios adecuados hace que la actuación ante emergencias graves no siempre se ajuste a lo que determinan los planes de emergencias y sus protocolos que están en vigor. Primero fue el accidente por el hundimiento del buque Don Pedro, que continúa sumergido y contaminando las aguas de Ibiza y el parque natural (...). Volveré a repetirlo: continúa contaminando las aguas de Ibiza y el parque natural de Ses Salines, le guste o

le guste al diputado por Ibiza. Pero además todo ello con un clamoroso silencio de los que tienen la obligación de sacarlo y de evitar esa contaminación, que es mucho peor todavía.

Posteriormente el drama que sufrió esta comunidad el 4 de octubre del 2007, que sorprendió a la población y también a los responsables de emergencias de nuestro gobierno, al no haberse avisado con antelación del fenómeno meteorológico adverso que íbamos a sufrir y a la negligente actuación posterior al mismo. Habiéndose llegado al sùmmum que un año después la mayoría que gobierna niega a los afectados las ayudas de tipo económico y de salud laboral prometidas pocos días después del siniestro.

Y hoy el pleno del Parlament analiza la actuación desarrollada por la consellera de Interior, en la que para el Grupo Popular es la inadecuada aplicación del plan de emergencias para el transporte de mercancías peligrosas ante el accidente motivado por el derramamiento de gasoil el pasado 25 de octubre, hecho que motivó la contaminación de la vía pública, de la red de pluviales, del torrente de Na Bàrbara, i del mar litoral en su desembocadura en el Portitxol. A raíz de lo publicado en los medios de comunicación el pasado 28 de octubre sobre el vertido de gasoil producido el 25 del mismo mes, a las 7.30 le formulé a la Hble. Consellera de Interior una pregunta en la sesión plenaria de 11 de noviembre, en la que le pedí información concreta sobre esta emergencia al objeto de contrastar la veracidad de los hechos ocurridos con la información publicada. Le solicité el siguiente punto, ¿a qué hora tuvo conocimiento el 112 de la emergencia? ¿A qué hora fue activado el Plan de emergencia de mercancías peligrosas? ¿Se ha desarrollado correctamente el protocolo del plan y por ello, tal com el mismo contempla, se informó a la población existente del hecho? ¿Qué ha habido como resultado de este accidente de contaminación en vías públicas, en red de drenaje, en torrentes o en zonas marítimas?

En su primera respuesta la Hble. Consellera informó a la cámara que la comunicación al 112 había sido a las 7.45, que el vertido era de 100 litros y que los bomberos de Palma estaban actuando a los 8 minutos y controlando el accidente, vertiendo sobre el combustible arena para limitarlo. Asimismo, informó que en los momentos de la emergencia se produjeron precipitaciones en el lugar, lo que generó una corriente que lleva a la mezcla de arena y combustible al alcantarillado. También indica que un agente de medio ambiente -quiero entender de la Conselleria de Medio Ambiente- informa que hay una mancha de combustible en el torrente de Na Bàrbara y por este motivo el técnico de emergencias se desplaza al Portitxol a la desembocadura del torrente a instalar una línea de barreras absorbentes.

Nos informa que esta primera intervención mientras tanto, es decir, mientras se colocaban las barreras en el Portitxol, se procedía a quitar de la vía pública la mezcla de combustible y arena y al posterior limpiado del alcantarillado, comprobándose que las pluviales estaban limpias y que no había contaminación marina. La emergencia se cerró a las 15.30, no informó para nada si había sido descontaminado el torrente de Na Bàrbara, hecho denunciado por el agente de medio ambiente. Insistí en mi segunda intervención porque no veo clara la respuesta de la Hble. Consellera si hubo contaminación de la vía pública, si hubo contaminación en los torrentes, si hubo contaminación del

litoral en la desembocadura del torrente de Na Bàrbara a la altura del Portitxol, si se activó el Plan de emergencias de transporte de mercancías peligrosas, o si se avisó a la población, como indica el plan, de los riesgos que había en el lugar.

La respuesta de la Hble. Consellera fue de acusarme de que estaba magnificando un episodio que según ella había sido considerado menor, por el tipo de accidente, y que por este motivo no era necesario activar el Plan de emergencia de transporte de mercancías peligrosas, dado que las actuaciones fueron correctas y limitaban la contaminación en el torrente a pequeñas manchas. De la respuesta que proporcionó la Sra. Consellera, a la pregunta formulada por el Grupo Popular a través de este diputado, se pueden extraer tres conclusiones que ahora intentaré demostrar.

La primera, con qué frivolidad se minimizan las emergencias que se producen al objeto de quitar importancia a la gravedad de los hechos y así justificar la inoperatividad de los responsables políticos de las emergencias; con qué frescura se ocultan los datos y se manipulan los mismos, con el objetivo de ridiculizar el mensajero, en este caso varios medios de comunicación, y a este diputado que se hizo eco de la información; y dirigirse a este Parlamento como si siempre el Govern tuviese una actuación impecable y fuese la oposición la que manipula los hechos.

Con qué osadía se ignoran los planes de emergencia y la aplicación de los protocolos contenidos en los mismos y se expone a la población a riesgos innecesarios por ignorar el contenido legal de obligado cumplimiento que contempla el desarrollo de la norma, es decir, del Plan de emergencias de transporte de mercancías peligrosas. Según información ofrecida por la Hble. Consellera de Interior, responsable de emergencias en este pleno, fueron sólo 100 litros de gasoil los que se derramaron en la vía pública. Sra. Consellera, ¿usted cree que 100 litros de gasoil hacen este efecto?, ¿este efecto? Hay que poner inclusive sacos terreros para desviar el volumen del vertido al alcantarillado, al *clavegueram*, ¿100 litros? ¿Usted cree que 100 litros llegan desde Son Castelló hasta el Portitxol? ¿Usted cree esto, Sra. Consellera? ¡Por favor! No nos llame ignorantes porque no es así.

La realidad se impone y los hechos son los que son, no los que le gustaría que fuesen a la Sra. Consellera. El gasoil derramado a las 7.30 del 25 de octubre en el establecimiento de la lavandería en la calle Gremio Forners, núm. 3 de Palma, es de 1.500 litros aproximadamente, ni 100, ni 1.000 como decía la prensa, 1.500 litros. Así consta en el informe que poseía, que posee usted, Sra. Consellera, o debía de poseer o conocer desde el accidente. ¿Cómo quiere hacernos creer, Sra. Consellera, que 100 litros de combustible mezclados con arena y sólo parte de esta cantidad vertidos a los pluviales llegan desde Son Castelló? Además nos dijo que era accidentalmente, y aquí se ve que ha sido quitada la trampa del pluvial y colocados sacos terreros para desviarlo expresamente. Esto es una mentira, Sra. Consellera, y aquí está reflejada y usted tiene que responder por ello. No puede esconder usted la cabeza debajo del brazo. Usted nos engañó el otro día y espero que hoy rectifique.

El accidente se produce, como hemos dicho, a las 7.30 y sólo es a las 8.50, según los informes que usted tiene, que empezó a llover. ¿Retirar 100 litros no puede hacerse en 1 hora y 20 minutos? Es mejor esto, es más cierto esto que lo que usted dice, es mucho más cierto esto que lo que usted dice. Intencionadamente, no sé quien, usted tiene que saberlo, vertió el líquido que está prohibido, lo vertió al alcantarillado y esto (...). Según su versión fue accidental, según la mía no. A las 10.20 los agentes de medio ambiente avisan de la salida del carburante al torrente, procedente de la red de pluviales de Son Castelló, es decir, del vertido. Y se contamina el torrente a la altura del Rafal, Son Fuster, (...), hasta la desembocadura del Portitxol. ¿Cómo se atreve, Sra. Consellera, a afirmar ante el pleno de esta cámara que no ha habido contaminación marina cuando los funcionarios públicos en su informe dicen que sí hubo? ¿A qué fue el camión de Munar Fullana a retirar el vertido de combustible que había llegado al mar? ¿A qué fue? Y le consta a usted en el informe también. ¿Por qué mintió, Sra. Consellera? ¿Por qué no dijo la verdad? ¿Por qué no reconoce que la engañaron o que se equivocó y asume de una vez un error? Su victoria en emergencias es un error de otro. Es verdad que 30 votos suman más que 29, pero lo que no se puede evitar es que la verdad resplandezca. Y todavía usted se empecina en (...).

Sra. Consellera, yo acabaré con unas cuestiones que creo que son importantes. ¿Sigue pensando a la vista de la información que acabo de hacer pública que la emergencia se ha magnificado o por el contrario usted intentó minimizarla? ¿Sigue manteniendo que sólo se vertieron 100 litros de gasoil o coincide ahora con los técnicos que cuantificaron que al menos 1.500 litros de combustible se vertieron? ¿Continúa defendiendo su actuación como responsable de activar el Plan de emergencias, de no hacerlo, o a la vista de la dimensión que (...) el accidente y sus consecuencias reconoce que no fue una negligencia no activarlo? Por cierto, ¿se avisó a los trabajadores que había en las naves que había al lado para que se desalojasen las naves por peligro de accidente? ¿Se avisó de ello, como dice el plan? Sra. Consellera, tampoco lo sabemos...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, vagi acabant.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Ya acabo, Sra. Presidenta. ¿...que el combustible llegó por el torrente a la desembocadura en el Portitxol con el litoral o sigue manteniendo que no hubo contaminación marina? ¿Cree usted como responsable de emergencias, servicio básico y vital para la comunidad, para la protección de los ciudadanos, que los planes de emergencia, tanto los generales, como los singulares por materias, son instrumento de obligado cumplimiento y que el protocolo de desarrollo de los mismos proporciona más seguridad a las personas y al medio ambiente?

Hble. Consellera, aguardo con interés sus respuestas porque creo que interesa que lógicamente se aclaren posiciones. Para esto le voy a dejar una fotografía para que usted sea consciente de lo que he dicho yo.

Gracias, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En representació del Govern té la paraula la Sra. Leciñena per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En primer lugar haré un resumen más amplio del que pude hacer como contestación a la pregunta oral que me hizo el Sr. Rodríguez el mes pasado respecto de este incidente y debo decir que todos los hechos que voy a mencionar están recogidos en el dossier, el reporter 112, que está a disposición de todos los señores diputados.

A mí no me miente, pero el Sr. Rodríguez miente a todos los ciudadanos y va a quedar claro después de mi intervención. El pasado día 25 de octubre, entre las 7.25 y las 7.40 se recibieron varias llamadas en el Servicio de Emergencias 112, informando que un camión cisterna con capacidad de 20 toneladas, de la empresa Transportes Salas Simó, estaba descargando combustible en un depósito de la empresa Lavandería Arcesa y por un descuido tuvo una extratransvasación de combustible. Como consecuencia de este descuido se derraman entre 50 y 100 litros, todos los técnicos inciden en esta cantidad de fueloil, no gasoil, Sr. Rodríguez. Informé antes de hacer acusaciones. Esto ocurrió en una nave ubicada en el número 3 del Gremi de Forners, abocándose el combustible en la vía pública, afectando una área de unos 100 metros aproximadamente. Inmediatamente se alertan a todos los intervinientes en este tipo de incidente: bomberos y policía local de Palma, Cuerpo Nacional de Policía, unidad operativa de la Dirección General de Emergencias, etc.

A las 7.35, es decir, entre 8 i 10 minutos después del recibir la primera llamada, los bomberos de Palma han llegado al lugar del incidente y están actuando vertiendo arena para evitar que el fueloil vertido llegue al alcantarillado. A las 8.13, tan solo 45 minutos después de producirse el incidente, se informa al 112 que la situación está controlada, el combustible no ha entrado dentro del alcantarillado, y que proceda a avisar a Emaya para que retiren la mezcla de arena y fueloil. Emaya confirma que va hacia el lugar del incidente y que además envían dos sacos de piolita por si fuera necesaria su utilización. A las 8.51 empieza a llover, sin que Emaya haya podido finalizar la retirada de toda la arena mezclada con el fueloil y no puede impedir que una parte llegue al alcantarillado. Se informa a ello a Medio Ambiente, quienes a su vez a través del 112 informan que envían a un agente de medio ambiente.

A las 9.18 solicitan al 112 gestionar otro camión de arena, pero a continuación se indica que no es necesario, que lo que hay que gestionar es la recogida y transporte de la arena mezclada con el combustible por parte de la empresa gestionadora de residuos. A las 10.20 el agente de medio ambiente, tras la inspección realizada en distintos tramos del torrente de Na Bàrbara en la zona de Son Fuster, Es Rafal, Son Fonoll, hasta la desembocadura del Portitxol, en ese momento de la inspección no llegaban restos de combustible, confirma la salida de una pequeña cantidad de vertido de fuel por los pluviales del polígono de Son Castelló al cauce, avisando de inmediato al técnico de Emergencias para disponer de barreras de contención ante la posible llegada al mar por la desembocadura. Inmediatamente se ordena disponer de 90 sacos de material absorbente almacenados en la empresa CLH, por ser los más próximos y se ordena hacer acopio de más material anticontaminación que la Dirección General de Emergencias tiene en Es Murterar, por si fuera necesario. Asimismo se procede a prealertar a Salvamar que nos comunican que han avisado a la Autoridad Portuaria y que de momento ellos no pueden actuar por falta de calado. Además informan que Astilleros de Mallorca tienen material absorbente y otro material anticontaminación por si hacía falta.

A las 11.29 la Autoridad Portuaria que está en la zona del Portitxol informa que el vertido no ha llegado al mar. Y el técnico de la Dirección General de Emergencias informa que las barreras y el resto del material absorbente, concretamente 3 barreras y 1 manta absorbente, están colocadas. Estas barreras cumplen su función al retener los restos de fuel en su superficie, impidiendo su paso al mar. A las 12.20, a propuesta de los técnicos de medio ambiente, se plantea utilizar dos botes de dispersantes para actuar a nivel del caudal en el torrente. El director general de Calidad Medioambiental autoriza la utilización del dispersante para la inspección visual realizada del caudal, que resulta negativa y no hace necesaria su utilización. A las 12.30 desde Emaya informan que siguen trabajando en el lugar del incidente en Son Castelló, retirando la mezcla de arena y combustible, pero que el fuel pudiera haber calado bajo el asfalto y quizás sea necesario levantarlo, por lo que se avisa al Ayuntamiento de Palma, a su unidad de infraestructuras.

A las 14.35 Emaya informa que ha finalizado la tarea de retirada de la arena en la zona de Son Castelló. Se procede entonces a la limpieza del asfalto que se concluye a las 17 horas. En el Portitxol todo está controlado a las 14.35, no quedan manchas y se procede a cambiar el material de absorción. El agente de medio ambiente comprueba que las salidas de pluviales a esa hora están limpias. Por eso a las 15.27 se retiran todos los dispositivos del Portitxol, pero se decide para mayor seguridad que el agente de medio ambiente haga controles periódicos durante el resto del día y durante el día siguiente, sin que en ninguno de estos controles se detecte ningún incidente de contaminación.

Una vez finalizado el resumen de todas estas actuaciones llevadas a cabo para resolver el incidente del vertido, pasaremos al objeto de esta interpelación, la aplicación del Plan especial para hacer frente al riesgo por transporte de mercancías peligrosas, plan conocido abreviadamente como MERPEBAL y que tiene como misión, como dice el plan, asegurar la actuación rápida, coordinada y eficaz de los operativos públicos y privados en el caso de una emergencia por accidente de transporte porque es únicamente por carretera donde se realiza el transporte en Baleares. Por lo tanto, el MERPEBAL se activa en el caso de un accidente durante el transporte y en el caso que nos ocupa la causa no fue ni durante el transporte ni por el transporte. El incidente del día 25 fue una extravasación de combustible por descuido durante una operación de carga en un depósito de una lavandería. Le guste o no le guste al Sr. Rodríguez.

Debo decirle también que la extravasación de combustible al parecer es un incidente que ocurre con cierta frecuencia también en su época y que nunca precisó de activar ningún plan especial para su resolución y mucho menos fue motivo nunca de una interpelación. Por si quedara alguna duda sobre si el tipo de incidente obliga a activar el plan específico, el MERPEBAL concreta en cinco los diferentes tipos de situaciones y accidentes de emergencias en que hay que activarlo y que ninguna, como veremos, se ajusta a lo que pasó el día 25.

En el tipo de accidente 1, avería o accidente en que el vehículo no puede continuar circulando, pero el continente de las mercancías peligrosas está en perfecto estado y no se ha producido volcado ni descarrilamiento. Del relato de los hechos se aduce que el camión no sufrió ningún accidente. Por tanto, no estamos en esta situación.

En el tipo de accidente 2, como consecuencia del accidente el continente ha sufrido desperfectos o se ha producido volcado o descarrilamiento, pero no hay fuga o derrame. Tampoco es el caso, el contenedor ni volcó ni descarriló como consecuencia de ningún accidente.

En el tipo 3, como consecuencia del accidente, el contenedor ha sufrido desperfectos y hay fuga o derrame del contenido. Tampoco es el caso porque no ha habido accidente alguno que ocasionase desperfectos al contenedor. Se trató de una extravasación.

Tipo 4, hay daños o incendio en el contenido con llamas del contenido. No hubo incendio alguno, no hubo llamas.

Tipo 5, como consecuencia de un accidente se produce una explosión del contenido, destruyendo el continente. Tampoco hubo explosión.

Como ven, señores diputados, ninguno de estos tipos de accidente que se contempla en el MERPEBAL se ajusta a lo que ocurrió el pasado 25 de octubre en Son Castelló. Son situaciones completamente diferentes de lo que ocurrió. Y eso está en el MERPEBAL, a disposición de todos los diputados. Por lo tanto, por el tipo de incidente no cabía la activación, pero además hay que tener en cuenta otro aspecto fundamental, este plan hace referencia a mercancías peligrosas, el combustible extravasado fue fueloil, no gasoil como dice el Sr. Rodríguez. Ambos se pueden confundir, son mezclas complejas de hidrocarburos, pero son diferentes. Concretamente el fueloil no tiene la consideración de mercancía peligrosa, no entra en la clasificación del ADR -Acuerdo Europeo sobre Transporte Internacional de Mercancías Peligrosas. Y eso lo avala también que el camión no llevaba ninguna placa identificativa de que transportaba mercancía peligrosa alguna.

Por tanto, el MERPEBAL, el Plan especial para hacer frente al riesgo por transporte de mercancías peligrosas, no procedía a activarse porque ni el incidente se debió al transporte y sobre todo porque no se trata de una mercancía peligrosa. Queda claro, pues, que no había ningún motivo para activar el MERPEBAL como pide el Grupo Parlamentario Popular. Pero sí, y quiero dejarlo bien claro, sí se tomaron las debidas medidas de prevención al acotar la zona del vertido y proceder rápidamente a su retirada a la mayor brevedad posible, y con los medios adecuados y suficientes. La lluvia fue un contratiempo para que la operación de retirada del combustible se realizara sin incidentes. Pero dado el escaso volumen que se filtró a la red de pluviales del polígono de Son Castelló, dado el tipo de combustible, fueloil y especialmente dada la rapidez y eficaz actuación de todos los intervinientes, no hubo contaminación marina ni riesgos para las personas y para sus bienes. Y eso, le guste o no le guste al Sr. Rodríguez, fue lo que pasó.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Passam ara al torn de fixació de posició. En primer lloc i per un temps de cinc minuts intervé el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument, pens que en aquesta interpel·lació estam davant una contraposició de descripció fàctica d'allò que va succeir. És evident que la versió de la Conselleria d'Interior i la versió del Grup Parlamentari Popular són molt diferents. Nosaltres per la informació que tenim des d'Unió Mallorca evidentment hem de donar versemblança a totes les explicacions donades per la Conselleria d'Interior. Entenem que la consellera ha fet una descripció perfectament detallada i, per tant, que es varen adoptar les mesures resolutives i les mesures preventives que eren adients, ateses les circumstàncies concurrents.

En conclusió, hem de dir que evidentment compartim, per la informació que tenim, la no posada en funcionament i la no aplicació, per tant, d'aquest pla especial de transport de mercaderies perilloses, ja que no es donaven els supòsits perquè aquest pla es posés en aplicació. Poques coses hem d'afegir, mentre no hi hagi proves més concloents per part del Grup Parlamentari Popular per acreditar la seva versió dels fets que, evidentment ja dic, no és coincident amb la de la conselleria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, intervén... no intervén. Per tant, passaríem al Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Costa té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la setmana passada felicitava el portaveu del Partit Popular per una moció que ara no ve al cas, avui li demanaria que retiri la interpel·lació que ha fet, per demagògica entre altres coses i per voler mesclar idees i conceptes.

Quan parlem del vessament que avui analitzam, parlen de gran catàstrofe i quan hi ha una gran catàstrofe parlen d'*hilillos*. El Partit Popular confon els conceptes i a més, confonent-se així, s'allunya de la societat. No sé com ho fan. A Galícia eren *hilillos* i aquí un vessament de dos vehicles, o del combustible que duien dos vehicles, parlen de gran catàstrofe i del que segurament és més greu, que avui no ho ha dit aquí, perquè no va enviar un avís generalitzat a la població. L'alarmisme i el fet d'estar a l'oposició du al Partit Popular a fer intervencions com la que s'ha vist avui, irresponsables i que creen alarmisme a la societat, però no en té prou a parlar del fet d'avui, sinó que trasllada un debat que es produeix a Eivissa i que té un ample consens social i polític, de com es va realitzar el tema del Don Pedro, l'emergència del Don Pedro i el que és molt més important, la prudència política, que la vull reconèixer aquí, i probablement vostè analitzi, Sr. Rodríguez, que no n'hi ha cap del Partit Popular que l'estigui escoltant, supòs perquè no els ha agradat massa el que vostè ha dit, repassi-ho, no n'hi cap perquè vostè ha de tenir en compte que a part de factors mediambientals quan es produeixen, que són molt importants, també es produeixen factors econòmics.

Per tant, ja li ho vaig dir a la intervenció a la comissió. Va ser important la intervenció que va tenir el Sr. Rajoy probablement per la pròpia pressió social que hi havia a Eivissa, que va agafar el camí, va dir que això es gestionava bé i se'n va anar, perquè vostè ha volgut venir a fer aquí un discurs mediambiental, però s'ha oblidat que per a nosaltres la Platja de Palma és la Platja d'en Bossa i la Platja d'en Bossa és un ample... i té molta sensibilitat econòmica i les declaracions que ha fet vostè, evidentment, fan mal i creen alarmisme social i econòmic.

Esper que d'aquí no se'n vagi a les fires internacionals a fer aquests discursos, però deixarem ja el tema del Don Pedro perquè li demanaria molta més responsabilitat, almanco si jo vengués a parlar des d'aquesta tribuna i això hagués passat a la Platja de Palma, li asseguro que la seva intervenció mai no l'hauria fet, però ara, ens cenyirem al tema de l'aplicació de les mesures.

Miri, sé que vostè té bona informació del centre 112 i crec que això és una prova de transparència i de com arriben les informacions, però crec que li falten dos conceptes -i això és d'anàlisi, s'ho hauria de fer mirar i aquest és un error seu. Primer, no es produeix un tema en transport i l'altre, es confon de combustible, no és el mateix gasoil que fueloil, ho dic perquè tot acaba en -oil, però gas i fuel. Per tant, crec que aquest és un altre concepte important.

Per tant, demanaria -i a part que a vegades jo també tenc vehemència parlamentària com vostè mateix, crec que això no és dolent, però crec que la vehemència no ha de ser el mateix que crear alarmisme. Aquí van intervenir determinats professionals de Palma, els bombers, des d'emergències de la Conselleria d'Interior, etc., i es va determinar que havien vessat 100 de fueloil, es varen fer unes intervencions, les que es van considerar oportunes i es va tancar un tema d'una emergència, i perquè els diputats ho vegin d'una forma molt visualitzada, idò, és el mateix que un Land Rover tengués el vessament del combustible que porta allà dins.

Per tant, crec que s'ha aprofitat aquesta tribuna per fer un gran alarmisme perquè val tot des de l'oposició. Això és una cosa que el Grup Popular, crec que s'ho hauria de fer mirar, no val tot, fins i tot el que no val tot, és crear alarmismes com el que ha creat respecte del Don Pedro. El Don Pedro no crea contaminació i el que... deixi tranquils els sectors que defensen... com s'han plantejat amb el tema del Don Pedro, hi ha un informe que està realitzat, es va explicar clarament quines són les actuacions que es farien i que es deixaria en mans d'un informe que està pendent d'arribar de l'Institut d'Oceanografia.

I el que és molt important en moments com el que vivim ara, que ja no reiteraré, però de crisi econòmica, idò, que aquests missatges tremendistes no s'hagin d'escoltar a aquesta cambra, molt menys quan només s'utilitzen des d'una perspectiva demagògica.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, efectivamente, nosotros para crear alarmismo somos unos aprendices, no tenemos la experiencia del Partido Socialista, no la tenemos. Evidentemente, no la tenemos.

Mire usted, se ha equivocado, sí que hay diputados del Partido Popular, pero aunque no hubiera ninguno, me es igual, aquí vengo a defender una verdad, que corroboro con fotografías, que no me podrán negar que son ciertas. Mire, justamente no tengo mucha información de la Conselleria de Interior, no la tengo, pero tengo el informe de Medio Ambiente, y el informe de Medio Ambiente que es parte de este accidente, sí que lo tengo y aquí sí que dice que ha habido contaminación. Es más, mire lo que le digo, es más, este informe cuando termina dice lo siguiente: “El día 26 de octubre del 2008 se realiza una comprobación del estado del torrente, de la salida de pluviales en el polígono a la calle Eusebio Estada, hasta su desembocadura en El Portitxol y se observa que en algunos tramos del cauce hay pequeñas acumulaciones de fueloil que van disminuyendo a medida que nos acercamos a la desembocadura en la cual no se aprecian restos del vertido”, pero el 26 -un día después- los agentes..., la autoridad medioambiental de Baleares dice que hay contaminación todavía en el torrente y nadie ha explicado qué se ha hecho para evitar el torrente, porque evidentemente había menos porque había ya calado lógicamente el fueloil.

Mire, le voy a decir dos cuestiones. Unos dicen fueloil, otros dicen gasoil, lo que yo no sabía era que un transporte de mercadería era únicamente que vayan coches, si se trasvasa de un sitio a otro no pasa nada, eso no es transporte, o sea si el buque de gas cuando viene aquí a Palma a descargar el gas, si tiene un accidente, como está parado esto no es un accidente, no hay que activar el Plan de emergencias. Por cierto, Sra. Consellera, es el nivel 1. El nivel 1, porque el 2 es cuando el accidente supera más de una provincia y gracias a Dios aquí nada más tenemos una provincia o una isla que es Mallorca y no supera..., pero hay dos cuestiones que me gustaría aquí analizar.

La Sra. Consellera me ha dado una lección retórica del discurso que le han preparado, pero yo, Sra. Consellera, quiero decir lo siguiente, sí, sí, le han preparado y usted... espero que en la respuesta me diga algo más. ¿Hubo o no hubo contaminación? ¿Llegó el fueloil al mar o no llegó? ¿Llegó al mar o no llegó? Si no llegó ¿a qué fue el camión a extraer... y los camiones qué tuvieron que hacer para extraer el fueloil que llegó hasta el mar? Es verdad que no entró en mar abierto, es difícil que en El Portitxol entre mar abierto porque está bajo la influencia del puerto de Palma, pero si hubiera pasado esto en la Playa de Palma sí hubiera entrado en mar abierto, ¿eh? Hubiera entrado en mar abierto seguro porque allí llega el oleaje, en El Portitxol llega el oleaje muy tenue porque está protegido por el Dique del Oeste.

Por lo tanto, Sra. Consellera, aquí lo que vengo a constatar es lo siguiente: usted mintió. Mintió el pasado día, está tratando ahora de esconderse, de reírse y de disimular la gravedad del hecho, pero aquí está, mire usted, han quitado a conciencia la trapa del drenaje, está encima de la acera, han puesto sacos terreros para dirigir el gasoil allí donde les convenía. Nadie dice (...) hecho y la altura a la que llegó el gasoil, por la mancha que se ve, supera los 10 centímetros en la calle.

No hay que hacer avisos a la población, Sr. Diputado, pero sí a los operadores de la fábrica que están al lado porque hay un peligro en la calle, hay 1.500 litros en la vía pública y se pueden quemar y se pueden producir intoxicaciones. ¿Ustedes no lo ven bien, no hay que hacerlo? No hay que avisar al Borne, no hace falta avisar al Borne, pero a los trabajadores que están en las fábricas de al lado sí que habría que haberlos avisado y no se avisó, se jugó con ellos.

Por lo tanto, mantengo, Sra. Consellera, que tiene que darnos explicaciones, tiene que decirme si efectivamente admite usted, como dicen los informes, que son 1.500 litros de fueloil o de gasoil porque en el informe de uno o dos dice gasoil, en el de medioambiente dice fueloil. Me es igual, cualquiera de los dos carburantes son contaminantes y son peligrosos, cualquiera de los dos, uno más inflamable que el otro, pero los dos son inflamables, los dos se queman y los dos contaminan.

Por tanto, Sra. Consellera, vuelvo a insistirle. ¿Reconoce usted que hubo un peligro de accidente grave? ¿Reconoce que no se actuó con diligencia? ¿Reconoce que no se evitó la contaminación? ¿Reconoce que no se (...) los trabajos? ¿Reconoce que no se cumplió el protocolo? Y, señores y señoras de Ibiza que están aquí, el buque Don Pedro está contaminando y lo digo porque lo dice el informe de Medio Ambiente, lo dice, que está contaminando, pero como gobiernan ustedes lo que antes era malo y perjudicial, ahora engorda.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica i per un temps de cinc minuts té la paraula la Sra. Leciñena.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, ya me aburre con esto de que “me miente”, me preparan los discursos... A ver, seamos un poco más adultos y centrémonos en cosas que interesan a los ciudadanos.

Mire, no estoy de acuerdo para nada en que para hacer alarmismos son unos principiantes, usted es un gran actor y para magnificarlo todo no hay otro igual a usted, yo le daría el premio de esta cámara. Recordarle que las Illes Balears son más que Mallorca y que lo único que está haciendo es hacer una interpretación subjetiva de una fotografía que a saber de dónde la ha sacado.

Quiero hacer un paréntesis porque parece que usted, Sr. Rodríguez, puede hablar de cualquier tema aunque no sea motivo de la interpelación que nos toca, pero recuerde que en mi última comparecencia en comisión, usted no me dejó hablar de un barquito que me dejó contaminando en el puerto de Sóller, debe ser que allí hay algo, en el puerto de Sóller, que le pone nervioso, pero sí que quiero dejar bien claro que en estos momentos el Don Pedro, no porque lo diga yo, sino porque no hay ningún informe técnico que avale que causa ninguna contaminación en estos momentos, no lo digo yo, los informes, pero vayamos a lo que es el motivo de esta interpelación. ¿A qué hora fue activado el MERPEBALI? Le he demostrado por

activa y por pasiva que el MERPEBAL no había que activarlo, ni con un nivel 1, ni con nivel 0, ni con nada, repase las actuaciones que pone... porque parece que usted firmaba los planes, pero tampoco no se los leía, que esto ya parece que es una práctica muy habitual dentro del PP, firmar sin leerse los planes que usted mismo firmó.

¿Se informó a la población tal y como establece este plan? Primero, este plan... Perdona, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, no té la paraula. Sr. Rodríguez, no té la paraula, assegui's, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Y además espero que me descuenta este tiempo que me ha quitado el Sr. Rodríguez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, continuï.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

¿Se informó a la población tal y como establece este plan del (...) que había? No se informó por este plan, pero es que además con plan o sin plan siempre que a los ciudadanos hay que alertales se hubiera hecho, pero no era necesario, ni por la cantidad ni por el tipo de combustible, fueloil, Sr. Rodríguez, entérese, fueloil.

¿Hubo como resultado de este incidente contaminación de vías públicas, torrentes, zonas marítimas? Como ya he explicado, en la ciudad, en Son Castelló, la superficie afectada que fue de unos 100 metros, se actuó sobre ella y a las 17 horas estaba limpia, hubo contaminación en ese momento, pero no quedó contaminación luego. En el torrente de Na Bárbara, hubo una mancha, hubo contaminación en ese momento, pero luego no quedó contaminación. El propio director general de Calidad Medioambiental consideró que no era necesario utilizar ningún tipo de dispersante porque esa mancha había ya llegado y las barreras habían actuado. Y los camiones que fueron, no fueron por otro motivo más que para recoger el material absorbente, antiabsorbente, cuando ya no era necesario.

Quiero dejar bien claro algunos aspectos porque aquí difama que algo queda y es que el incidente objeto de esta interpelación, es un incidente fruto del descuido de una persona en el momento en que se estaba transvasando el combustible y no fruto de un accidente. Por este motivo y porque el fueloil no es una mercancía peligrosa y no lo digo yo, infórmese, puede ir al Ministerio de Fomento o a cualquier entidad, el fueloil no está clasificado como mercancía peligrosa, es por lo que no se activó el MERPEBAL. Le guste o no le guste.

El escaso vertido de fueloil dio lugar a un incidente menor y no lo digo yo, menor, esta palabra, la digo porque todos los técnicos que intervinieron clasificaron el incidente como menor. Un incidente que se pudo controlar de inmediato con los medios locales, porque ya hemos dicho que los bomberos de Palma estaban actuando a los ocho minutos. La coordinación de otras operaciones se hizo a través del Servicio de Emergencias, el 112, que es el único servicio de emergencias que dispone de la información completa. La información filtrada a algún medio de comunicación de forma incompleta ha podido suscitar conclusiones erróneas por eso quiero desmentir, primero, que faltara material, y así consta en el reporte que le he enseñado del 112 y que está a disposición de todo el mundo, a las 9.45 concretamente se confirma que no se necesita material; desmentir que la cantidad vertida fuera 1.000 litros, la propia empresa y los intervinientes han estimado la cantidad vertida entre 50 y 100 litros y corregir el tipo de combustible, no fue gasoil, fue fueloil y a ver si nos queda claro.

Por otro lado, las barreras absorbentes fueron colocadas a tiempo y esto evitó la contaminación marina. A pesar de todo esto, (...) General de Emergencias la voluntad de ir mejorando y utilizar las experiencias como una fuente de previsión para la actuación en un futuro. Por eso se hizo una reunión con todos los intervinientes y por eso de esta reunión se concluyó la necesidad, dada la frecuencia con la que se producen este tipo de incidentes de trasvasación y también en el transporte aunque no sea el caso, de hacer sobre todo para las trasvasaciones un protocolo para hacer frente a este tipo de incidentes.

Quiero destacar que el incidente, para finalizar, fue resuelto en pocas horas y con la efectiva resolución gracias a la labor y a la coordinación de todos los intervinientes y quiero aprovechar estar aquí hoy para felicitarlos, bomberos y policía local de Palma, Emaya, técnicos de Medio Ambiente y de Emergencias. El éxito de cualquier actuación en emergencias es la coordinación y el Servicio de Emergencias 112 dio muestras de todo ello.

Sr. Rodríguez, en la línea de mejora, como le he dicho, como es fruto de este protocolo que vamos a hacer, usted me tendrá a su lado, pero en la línea de demagogia y de crear un alarmismo en la población, ahí no me va a tener.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Passam ara...

Sr. Rodríguez, digui.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

En su discurso la Sra. Consellera (...) Protección Civil, me ha acusado de firmar documentos sin enterarme de su contenido y quiero que la consellera retire esa palabra porque eso es falso y le pido, por favor, con el mayor de los respetos, que eso no lo vuelva a afirmar más. Soy consciente de lo que firmo y lógicamente no se puede acusar a nadie como acaba de acusarme ella en sede parlamentaria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, aquí s'ha produït una discussió, vostè ha plantejat els seus arguments i la consellera ha fet el mateix. Per tant, entenc que no hi ha motiu per entrar en altres consideracions.

Per tant, passam al tercer punt de l'ordre del dia...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sra. Presidenta. Sra. Presidenta, disculpe...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, no té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

....afirmar que firmo sin saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, no té la paraula. No té la paraula, Sr. Rodríguez.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4787/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequació de la Llei 6/1991, de 20 de març, de creació del Catàleg d'arbres protegits de les Illes Balears.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 5344/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a adopció d'un pla de contractació verda del Govern de les Illes Balears.

I atès que la número 4787/08 ha estat retirada pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant escrit RGE núm. 11800/08, debatrem, en primer lloc la Proposició no de llei RGE núm. 5344/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a adopció d'un pla de contractació verda pel Govern de les Illes Balears.

Per tant, intervé en primer lloc pel Grup Parlamentari Bloc per Mallorca i PSM-Verds i per un temps de deu minuts el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, presentam avui una proposta perquè aquest parlament insti el Govern de les Illes Balears i també les nostres institucions locals i insulars a elaborar el que s'anomenen plans de contractació verda.

Potser convé començar amb un aclariment respecte al nom. Estam poc acostumats a trobar l'adjectiu verd, en el sentit ecològic, en el llenguatge administratiu o documents oficials, associam més aquest adjectiu de fet a una opció política determinada. No voldria però, que se'm pogués acusar d'intentar dur l'aigua al meu molí.

A Europa aquest ús de l'adjectiu verd està molt introduït i no resulta gens estrany que els documents de la Unió Europea parlin de ciutats més verdes, d'energia verda o d'agricultura verda. És precisament per encàrrec de la Unió Europea que es porta a terme entre els anys 2005 i 2006, l'estudi Contractació verda a Europa situació a l'any 2005. Aquest estudi, després d'analitzar 1.000 plecs de contractació i 865 qüestionaris, arriba a la conclusió que set països de la Unió Europea incorporen un nombre important de criteris ambientals a les seves contractacions. Aquests països són Àustria, Dinamarca, Finlàndia, Alemanya, Holanda, Suècia i Regne Unit. El mateix any 2006, a la revisió de l'estratègia de la Unió Europea per un desenvolupament sostenible, es fixava l'objectiu que per a l'any 2010 el conjunt del països de la Unió Europea assolissin nivells de contractació pública ecològica al mateix nivell que aquests països capdavanters. Els plans de contractació verda s'han d'elaborar per part dels diferents estats i s'han d'entendre com a instruments per assolir aquest objectiu.

En el cas d'Espanya la introducció de criteris ambientals en els contractes i les adjudicacions fets des de l'Administració pública ja està recollida a la Llei 30/2007, de contractes del sector públic. Aquesta llei estableix, per exemple, disposicions com les referents a la consideració a la solvència en gestió ambiental dels empresaris o de les empreses que s'han de contractar, la possibilitat d'exigir acreditació de certificats sobre gestió ambiental, l'aplicació de criteris de sostenibilitat en els plecs de prescripcions tècniques, o la consideració de factors ambientals en la valoració de les ofertes. Aquesta llei és en aquest sentit un avanç, però no substitueix un pla de contractació verda, que detalla els criteris ambientals a tenir en compte en cada sector i estableix objectius a assolir.

El Govern espanyol, mitjançant una ordre del Ministeri de Presidència publicada al BOE el gener d'aquest any 2008, va aprovar l'anomenat *Plan de contratación pública verde de la Administración General del Estado y sus organismos públicos y las entidades gestoras de la Seguridad Social*, és a dir, va aprovar el tipus de pla que avui volem proposar que també es faci des de les nostres institucions.

Com apuntava fa un moment, allò principal que aporta el pla respecte de la Llei de contractes del sector públic, que es limita a establir principis d'actuació, és la fixació d'objectius. El pla contempla sis sectors econòmics: construcció i manteniment, transport, energia, equips d'oficina, paper i publicacions, mobiliari, neteja i esdeveniments. En el sector de la construcció, per exemple, es proposa l'objectiu d'un estalvi energètic del 9%

per a l'any 2010 i del 20% per al 2020, i també un estalvi d'aigua del 20% per a l'any 2020. En el sector del transport un dels objectius és la reducció del 20% de les emissions de gasos hivernacle. En el sector de paper i publicacions es fixa l'objectiu d'assolir la utilització d'un 50% de paper reciclat l'any 2010, i d'un 90% per a l'any 2015. I per posar un exemple més, en el sector mobiliari es proposa que totes les compres que tenen més d'un 10% de fusta, que aquesta fusta sigui d'origen legal i procedent d'explotacions gestionades amb criteris de sostenibilitat. El pla inclou, a més a més, i per a cada objectiu, la relació de mesures que l'han de fer possible.

Si m'he referit a aquest pla és perquè exemplifica bé quina és la iniciativa que avui portam a aquesta cambra, però perquè sigui el nostre model ideal d'allò que hauria de ser un pla de contractació verda. Les organitzacions ecologistes de l'Estat ja varen fer, en el moment de la publicació d'aquest pla, una valoració que el nostre grup parlamentari comparteix: es tractava d'un pla positiu, una passa endavant, però era limitat, era insuficient. Per centrar-me una vegada més en alguns exemples per exemplificar el que estic dient, el pla és molt poc agosarat pel que fa a desenvolupar sistemes d'etiquetatge ecològic i de fiscalitat ecològica entre les mesures que es poden proposar per assolir els objectius; o no incorpora cap objectiu en relació a la disminució de l'ús d'alguns elements contaminants com ara el PVC; o no contempla el sector de l'agricultura i l'alimentació, quan és obvi que des de l'Administració també s'adquireixen productes agrícoles, i que aquesta podria ser una molt bona oportunitat de donar un gran impuls a l'agricultura ecològica.

La nostra proposta és que el nostre govern, en primer lloc, i les altres institucions del país facin plans del mateix tipus, plans fets aquí, tenint en compte la realitat de la nostra administració, de les nostres empreses, del nostre sector productiu, plans, si és possible, que siguin més complets i més ambiciosos que aquest pla estatal al qual he fet referència.

No fa falta explicar la importància que els contractes i les adjudicacions a l'Administració..., no fa falta explicar la importància que s'incorporin criteris ambientals als contractes i a les adjudicacions que es fan des de l'Administració. Sectors com el del paper reciclat, el dels aparells elèctrics eficients, el de la tecnologia de la utilització eficient de l'aigua, el de la fusta certificada, el dels mitjans de transport ecològic..., tots aquests sectors podrien rebre un impuls decisiu si l'Administració assumís aquest paper de lideratge a l'hora d'orientar la nostra activitat productiva cap al model de la sostenibilitat.

En alguns debats parlamentari previs, com el que va tenir lloc en comissió respecte a la utilització de la fusta certificada, va sortir un debat que ja resulta clàssic entre el que l'Administració ha de fer per persuasió, mirant de convèncer, o el que ha de fer per imposició. Aquest és en la meua opinió un fals debat; en aquest terreny, com en d'altres, l'Administració ha d'utilitzar les eines de la difusió, del convenciment i de la conscienciació, no hi ha dubte; però l'Administració ha de marcar-se objectius, i aquests objectius es poden assolir amb sistemes com la incorporació de criteris ambientals a l'hora d'establir clàusules de contractació o la incorporació d'aquests criteris ambientals als criteris de valoració de les ofertes. Les clàusules i els criteris sempre han existit i continuaran existint; no acaba de tenir sentit, per tant, que parlem d'imposicions.

Senyors diputats, senyores diputades, a Espanya les diferents administracions manegen uns pressuposts equivalents a prop del 40% del producte interior brut de tot l'Estat. Són milions i milions d'euros que se gasten en milers i milers de contractes. Són doblers que s'han de gastar, com és sabut, segons els criteris de transparència, de no discriminació dels contractistes, uns criteris als quals cal afegir ara factors ambientals i, no cal dir-ho, també socials, i no ho ha de fer només d'Administració central, també ho han de fer les administracions autonòmiques, les administracions locals. La greu crisi ecològica global exigeix el compromís de tots, de totes, i també de totes les administracions. Amb aquesta (...) dels contractes es podria fer una passa en la bona direcció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena RGE núm. 11807/08, i per defensar aquesta esmena té la paraula la Sra. Soler.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Senyores i senyors diputats, és important i és interessant que una administració prengui les mesures per al desenvolupament sostenible i que un partit del mateix govern insti el mateix govern i s'insti ell mateix per complir mesures que ja estan adoptades per aquest mateix govern.

Per a nosaltres és important l'adopció de mesures per les actuacions que realitzi l'Administració i que es compleixin els requisits que la mateixa Administració fa complir als ciutadans, però no deixa de ser del tot sorprenent que el BLOC, en aquest cas Els Verds, insti el Govern a complir unes mesures quan dia 1 d'agost el Consell de Govern, del qual han de formar part vostres per donar suport a aquest govern, va aprovar un pla d'acció per a la lluita contra el canvi climàtic. Dins aquest pla d'acció per a la lluita contra el canvi climàtic hi ha moltes de les mesures que avui ens presenten en aquest pla. Deu ser curiós que els d'Els Verds dia 1 d'agost, i els del BLOC, fossin de vacances; és el més lògic i el més normal, perquè instar-se ells mateixos ja és molt curiós. Dins aquest pla contra la lluita del canvi climàtic per exemple diu: "De la mateixa manera els criteris ambientals i de sostenibilitat s'incorporaran a les condicions i als requisits de les empreses aspirants a concursos i adjudicacions que convoqui el Govern"; també ho diu el pla que avui presentam. "Els edificis del Govern de les Illes Balears seran sotmesos a controls ambientals i cada conselleria comptarà amb un coordinador encarregat de controlar les bones pràctiques ambientals de cada departament". "Cada sol·licitud de llicència d'establiment comercial haurà d'anar acompanyada d'un estudi d'emissions de gasos d'efecte hivernacle i de mesures correctores. Mesures d'estalvi i eficiència en l'enllumenat públic i comercial. Definir les possibilitats d'una major implantació de les energies renovables a les Illes Balears".

Tot això, entre altres punts, ho diu el pla d'acció per la lluita contra el canvi climàtic que el seu mateix govern va aprovar dia 1 d'agost, i avui Els Verds, per tenir el seu moment de glòria, ens duen una proposició no de llei en què ens insten pràcticament a allò mateix que el Govern en aquests moments té en marxa. Però clar, la Conselleria de Medi Ambient, la governa Unió Mallorca i vostès són d'Els Verds, i com més separats estiguin molt millor es trobaran.

Però així i tot, així i tot, el Partit Popular podria donar suport a aquesta proposició no de llei si s'admetés l'esmena que nosaltres hem presentat, ja que ho considerem una passa més en la política verda ja iniciada per la Conselleria de Medi Ambient durant la passada legislatura popular. L'esperit d'aquesta proposta de què avui parlem radica en els mateixos principis en els quals vàrem fer feina de forma responsable i amb l'objectiu de premiar les bones pràctiques mediambientals. Durant la passada legislatura vàrem fer un important esforç en la implantació de les EMA, el sistema comunitari de cogestió i ecoauditoria, a les empreses de les Illes. Els resultats varen ser bons: del 2003 al 2006 vàrem quasi duplicar el nombre d'empreses que obtingueren aquesta certificació mediambiental, passàrem de 35 a 61 empreses, unes dades que ens diuen que encara hi ha molta feina a fer; per tant podríem estar d'acord amb la proposició no de llei avui presentada. També es va fer molta feina amb el programa Ecotur, que té com a objectiu la implantació d'instruments voluntaris per a la millora del medi ambient. També l'ecoetiqueta, i assessorament sobre la certificació d'inversions ambientals.

Durant la passada legislatura ja alguns dels concursos públics, dels quals avui ens ha parlat el Sr. Llauger, que es feien a l'IBANAT exigien operar sota criteris mediambientals, ja que foren referència els materials que s'utilitzaven com la forma de fer feina, com la implantació del biocombustible als vehicles de l'empresa. Altres vegades es premiava el funcionament sostenible de l'empresa i les millores que ofería l'empresa que optava al concurs. Ja es tenia tot això en compte, i crec que no fa falta explicar una vegada més l'estratègia balear contra el canvi climàtic i totes les actuacions que es varen realitzar de forma transversal.

Per això, Sr. Llauger, podríem estar d'acord a votar aquesta proposició no de llei ja que és una tasca que continua la iniciada la passada legislatura. Ara bé, no ens pot vostè venir aquí a parlar que aquests plans de contractació verda que siguin per una transposició d'una normativa comunitària i que s'hagin de dur a terme en el Govern, també -també- s'hagin d'adoptar a nivell local i insular al qual vostè ha fet referència, i una vegada més passen aquesta responsabilitat als ajuntaments i que no pensem mai a dotar-los econòmicament per dur a terme aquesta adopció d'aquests plans. D'aquí l'esmena que nosaltres hem presentat. Estam d'acord a continuar treballant per un pla d'una contractació verda, estam d'acord que es puguin dur a terme aquests plans tant a nivell insular com a nivell local, però també estam d'acord que com sempre deim no ens omplim la boca de parlar de municipalisme i a l'hora de la veritat sempre els deixem amb partida pressupostària zero.

S'han duit a terme, per exemple, tots els temes de l'Agenda Local 21 i s'han dotat econòmicament perquè els ajuntaments els puguin dur a terme. Per què per dur a terme aquests plans de contractació verda no en parlem?; perquè estan en elaboració uns pressuposts i no s'hi ha aportat cap partida pressupostària?, perquè no interessa en cap cas ajudar els ajuntaments a donar-los la suficient dotació econòmica perquè això es pugui dur a terme? Perquè no ens enganem, per poder-lo redactar també durà la seva feina i la seva tasca, i per què sempre han de ser els ajuntaments els que han d'assumir totes les despeses sense cap tipus de suport econòmic?

Per tant, Sr. Llauger, estarem d'acord amb la seva proposició no de llei si vostè ens accepta l'esmena que li hem presentat de suport econòmic per redactar aquests plans en els ajuntaments, i estarem d'acord amb aquests plans si sabem i reconeixem que hi ha una tasca feta des de la passada legislatura cap endavant.

I ens sorprèn molt, una vegada més, que vostès s'instin vostès mateixos en una proposició no de llei quan el mateix govern, el que passa és que a través d'Unió Mallorca, la Conselleria de Medi Ambient, va aprovar un pla d'acció contra el canvi climàtic. Ens sorprèn molt la seva manera de fer ecologisme verd com vostè vol fer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Tenen la paraula ara els grups que no hagin presentat esmenes. En primer lloc té la paraula, pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, des d'Unió Mallorca com que estam bàsicament d'acord amb les afirmacions que ha fet el portaveu del BLOC, el Sr. Llauger, tampoc no ens volem reiterar.

Anunciar molt breument el nostre suport a aquesta proposició no de llei. Entenem que el principi de sostenibilitat i la sensibilització ambiental és un procés que va creixent, que es va desenvolupant, que no està tancat i que evidentment totes aquestes propostes el que fan és avançar en aquesta línia. Per tant des d'aquest punt de vista i agafant les paraules de la portaveu popular, evidentment des de la Conselleria de Medi Ambient també s'adopten mesures paral·leles, complementàries en aquesta proposició no de llei i per tant res més que donar-li suport.

En relació a l'esmena dir que no necessàriament aquests plans han de tenir una despesa pressupostària per part de les administracions que els apliquin, sinó que evidentment això forma part d'una pràctica contractual, que les empreses que liciten amb l'Administració pública han d'anar internalitzant i interioritzant. Per tant no entenem que sigui imprescindible aquesta dotació pressupostària sinó que en aquest procés de posar en marxa aquestes mesures s'anirà estudiant si realment hi ha repercussió pressupostària o no n'hi ha, i per tant serà a la vista d'aquest desenvolupament que podrem saber si hem d'habilitar una partida en els pressupostos de la comunitat autònoma per ajudar els ajuntaments en aquesta tasca o si aquesta partida no és necessària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Garcías.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, és necessària una major atenció a la terra i a tots els seus habitants, presents i futurs. Això és el que proposa el desenvolupament sostenible. El desenvolupament sostenible és aquell que respon a les necessitats del present sense posar en perill la capacitat de les generacions futures de respondre a les seves. Això requereix abordar de forma equilibrada les tres vessants de què consta el desenvolupament: l'econòmica, la social i la mediambiental. Tenim la responsabilitat de governar en la direcció del desenvolupament sostenible; per això hem de conscienciar la nostra societat que el desenvolupament sostenible no és una teoria, és l'única opció de desenvolupament que tenim.

Calen iniciatives que possibilitin un futur amb garanties, no un futur a curt termini. Des del començament d'aquesta legislatura s'han aprovat en aquest parlament, bé en els plenaries, bé a les comissions, iniciatives en el sentit del desenvolupament sostenible: la creació d'un santuari per a la tonyina vermella, la declaració de Balears lliure de cultius transgènics, la utilització de fusta certificada, la Llei de mesures territorials, etc. La clau està en cada un de nosaltres, a trobar una línia de coherència entre les distintes aspiracions ecològiques, socials i econòmiques.

La humanitat ha de renovar els seus llaços amb la natura. Els ciutadans han d'estar sensibilitzats, han d'estar informats i han de participar en les decisions compromeses. Aquesta és la nostra tasca com a representant públics, liderar un procés on els representants públics, els sectors econòmics i la societat civil cooperem.

L'estratègia de la Unió Europea en favor del desenvolupament sostenible és la que s'ha adoptat des del 2001. El 2005 la Comissió fa una comunicació relativa a la revisió d'aquesta estratègia per un desenvolupament sostenible, on es marquen les mesures i les propostes que en el marc de la Unió Europea s'han de dur a terme. El 22 d'octubre del 2007 la comissió presenta l'informe sobre l'Estratègia de desenvolupament sostenible corresponent a aquest exercici, on es considera que els progressos obtinguts sobre la matèria han

estat escassos, però que el desenvolupament polític tant a nivell de la Unió Europea com dels estats membres, ha progressat de forma perceptible, però que tots els àmbits d'actuació requereixen de major atenció i esforç addicional.

Ja en el 2001 l'Estratègia per al desenvolupament sostenible fixava per a la Unió Europea que aquesta via de fomentar la contractació pública ecològica definia amb les parts els objectius de comportament ambiental i social dels productes, augmentar la difusió de les innovacions mediambientals i de tecnologia ecologia i desenvolupar la informació i l'etiquetatge adequats de productes i serveis. Els estats membres havien d'elaborar estratègies i donar compte periòdicament dels avanços registrats. "S'ha de recórrer a les avaluacions d'impacte abans d'adoptar les polítiques o de comprometre fons públics", deia l'informe.

La Llei 30/2007, de contractes de les administracions públiques, que va entrar en vigor el passat 30 de juny d'aquest any, estableix el marc normatiu que ha de regir la contractació pública. Aquesta nova llei de contractes incorpora en els seus propis termes i sense reserves les directrius de la Unió Europea en matèria de contractació verda. La Llei de contractes del sector públic inclou importants innovacions en el referent a la preparació i l'adjudicació dels negocis subjectes a la mateixa. Sintèticament exposades, les principals novetats afecten la previsió de mecanismes que permetin introduir a la contractació pública consideracions de tipus social i mediambientals, configurant-les com a condicions especials d'execució del contracte o com a criteris per valorar les ofertes; prefigurant una estructura que permeti acollir pautes d'adequació dels contractes a nous requeriments ètics i socials, com són les acomodacions a les exigències d'un comerç just amb els països subdesenvolupats o en vies de desenvolupament.

El mes de gener d'enguany, el Consell de Ministres va aprovar el Pla de contractació pública verda a l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics i les entitats gestores de la Seguretat Social per assolir a l'any 2010 la fita de compra verda, fixada per la Unió Europea, que no és altra que equiparar-nos als països més desenvolupats en aquesta matèria. L'Ordre del ministeri, de 21 de gener, que publica aquest acord, detalla els objectius, les mesures i les accions.

La iniciativa, per tant, del BLOC és adient i adequada a l'estratègia marcada des de la Unió Europea i a l'acció de l'Administració General de l'Estat, per tant la votarem a favor. Això no és una qüestió de pressupost, l'esmena del Partit Popular no ens pareix encertada en aquest sentit, ja que la qüestió de la contractació verda i la introducció de tots els seus mecanismes a la contractació administrativa pública és una qüestió d'actitud.

Per tant, no es tracta de fer una carrera de mèrits de qui governa més ecològicament, només la suma de totes les accions i de tots en la mateixa direcció farà possible un veritable desenvolupament sostenible. Sabem què volem, podem fer-ho, però la pregunta és si volem fer-ho.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Garcías. Concloso aquestes intervencions i donat que s'ha presentat una esmena, aquesta presidència vol demanar si el grup proposant vol la suspensió del Ple. No.

Per tant, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull donar les gràcies als dos representants del Grup Mixt i del Grup Socialista que donen suport a la proposició no de llei.

Respecte de la intervenció de la Sra. Soler, el primer que li volia comentar és aquesta frase segons la qual nosaltres ens instam a nosaltres mateixos. Nosaltres som un grup parlamentari que, efectivament, donam suport al Govern, però que donem suport al Govern no vol dir que renunciem a la tasca d'orientació política, que és una de les funcions que corresponen als grups parlamentaris, no hi hem renunciat fins ara i no hi renunciarem en el futur; com a grup parlamentari donam suport al Govern, però al mateix temps mantendrem aquesta tasca, com dic, d'orientació política, amb presentació d'iniciatives com poden ser proposicions no de llei.

D'altra banda, se'ns deia que instam amb aquesta proposta el Govern a fer allò que ja fa. No instam el Govern a allò que ja fa, el Govern ja fa actuacions en aquesta línia, però moltes vegades quan es proposa un pla el que es proposa és una sistematització i una fixació d'objectius que donin una ambició més gran efectivament a una línia sobre la qual ja hi ha actuacions; això sempre ha estat un pla i per tant no instam res que ja s'estigui fent.

La Sra. Soler em feia referència al Pla d'acció contra el canvi climàtic, amb una simpàtica referència, si nosaltres estàvem de vacances és perquè nosaltres no el coneixem; nosaltres, no sé si aquest dia en concret estàvem de vacances, però coneixem el pla i jo la convidaria que en una altra ocasió repassàssim punt per punt el que diu aquest pla, si aquest pla recull tot el que jo he dit que pot incloure un pla de contractació verda, perquè jo he fet referència a coses que tenen a veure amb l'estalvi energètic i amb les emissions, però també he fet referència a coses que tenen a veure amb la utilització de tòxics, amb materials reciclats, amb fusta certificada, amb agricultura ecològica, amb una cosa molt més integral i molt més completa que allò que recull el Pla d'acció contra el canvi climàtic.

També diu que la proposició no de llei hauria d'incloure un reconeixement a allò que ja es va fer durant l'etapa anterior. Els membres del Partit Popular sempre ens acusen a la resta de voler retreure l'etapa anterior, però sovint són ells que vénen a al·legar els mèrits de l'etapa anterior; jo crec que si el que demana és un reconeixement jo diré que, naturalment, alguna cosa es va fer, perquè si era un govern amb una Conselleria de Medi Ambient alguna cosa en matèria de medi ambient havia de fer, però bé, jo vull recordar, com a cosa il·lustrativa del seu esperit pel que fa a la protecció del clima, per exemple, la manera peculiar que tenia el Govern anterior comptabilitzar les emissions: es deia que quan hi hagués el cable, que ens dugués energia elèctrica de la península, es reduïen les emissions de

les Illes Balears. Per què? Perquè es produïrien a fora i com que es produïrien a fora ja no les computaríem com a emissions nostres, com si no sapiguéssim que les emissions es computen sobre el consum i no sobre allà on es produeixen. És a dir, es feien trampes comptables amb les emissions de gasos hivernacle.

Pel que fa al text de l'esmena, com ja han avançat portaveus anteriors, nosaltres no l'admetrem. Ara és una esmena que condiciona els pressuposts i ara que som a un moment de debat de pressuposts, sabem que sempre que hi ha una esmena que condiciona els pressuposts s'ha d'incloure l'alta i la baixa, aquesta esmena no diu on és la baixa, no diu d'on es traurien aquests fons. I d'altra banda, som a un govern que, com sap la Sra. Soler perfectament, ja col·labora molt amb els ajuntaments en matèries ambientals, com és en el tema de les fuites d'aigua, en el tema de lluita contra incendis, en el tema d'Agendes Locals 21.

Però també, sobretot, i com ja se li ha dit per part de portaveus anteriors, que no és bàsicament una qüestió de doblers, i per exemplificar-ho amb un cas, un concurs que faci un ajuntament per fer un equipament, si aquest concurs inclou l'exigència que hi hagi estalvi d'aigua amb el projecte, li costarà el mateix que si no inclou aquesta exigència. En qualsevol cas, no votar, no admetre el punt 2 que fa referència als ajuntaments no és cap excusa per a no votar el punt 1 que fa referència al Pla de contractació verda que s'insta que faci el Govern. I la Sra. Soler no ha explicat per què tampoc no donaran suport al punt 1 si no acceptam aquesta esmena referida als ajuntaments.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sr. Font, per què em demana la paraula?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, presidenta, per al·lusions.

(Rialles i remor de veus)

Seran vint segons, seran vint segons, com que no tenc paraula per contestar. Que m'han dit que no sabia comptar, el Sr. Font no sabia comptar.

Només volia dir al Sr. Llauger que: en els colzes tenc les juntes i cinc dits a cada mà i paraules per contestar el que tu em preguntes, però com que no tenc paraula, hauré de callar.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments, rialles, remor de veus i petita cridòria*)

LA SRA. PRESIDENTA:

L'esperit nadalenc i les glosses jo crec que estan molt bé per anar ambientant. Ara, si els pareix, procediríem a la votació i entenem que no s'accepta l'esmena. És així?

Per tant, tal com ve ...

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Demanárem votació separada del punt primer i del segon.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Doncs, passàrem a la votació, passam a la votació i votam, primer.

Sí, 53; cap no i cap abstenció. Per tant, assentiment.

I passam ara a votar la número 2.

Repetim. Passam a votar, votam. No va el seu? Bé, ara veurem si ...

Sí, 28; no, 24. El seu no ha funcionat, però no canvia res, si els sembla bé ho deixam així, i si volen repeteixo la votació. Està bé així?

Sí, 28; no, 24, i cap abstenció. Per tant, s'aprova.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 4788/08, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment de l'accés i implementació de software lliure.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa al foment de l'accés i implementació del software lliure. Intervé el Grup Parlamentari Socialista, el seu representant i per un temps de deu minuts.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per iniciar l'exposició d'aquesta proposició no de llei, començaré amb dos exemples pràctics. La utilització del software forma part de la nostra rutina, ho comprovam, per exemple, quan tots i cadascun dels diputats d'aquesta cambra varen rebre un

ordinador personal amb un software determinat instal·lat. En el Congrés dels Diputats passa exactament igual, a tots els diputats se'ls entrega un ordinador personal a l'inici de la legislatura; en acabar la legislatura passada els donaren dues opcions als senyors i senyores diputats: adquirir l'ordinador portàtil o tornar-lo. El concepte de pagament eren 140 euros, en concepte d'ordinador portàtil, i 400 euros en concepte de llicències per al programari que hi havia instal·lat.

Un altre cas, els mòbils i PDA que adquirim vénen amb un software determinat instal·lat que, en qualsevol cas, se'ns demana si ens interessa aquest software en concret, però sí que això reverteix en el preu del producte. El que sens dubte és cert és que el hardware sense el software no pot funcionar; el conflicte per tant no és amb el hardware que, per una altra banda, és més costós de produir si no és a gran escala, sinó amb els programes que instal·lam, que és amb el que en podem treure rendiment.

La voluntat primera d'aquesta iniciativa no és la d'entrar en confrontació amb cap gran corporació, sinó la de normalitzar l'ús d'aquest tipus de programes a nivell institucional i a nivell social; són programes fets per la gent, sistemes operatius del tipus Linux, processadors de textos, editors de fulles de càlcul, d'imatges o de dibuixos com l'Open Office, navegadors com el Firefox i gestors de correu com el Thunderbird, programes que fins fa poc temps ens semblaven estranys companys d'escriptori.

Ara bé, després d'haver explorat les seves possibilitats, ens hem convençut que els seus avantatges tècnics i socials són molt majors que els desavantatges, en cap cas és la nostra voluntat criminalitzar la utilització del software, no lliure, però sí que volem potenciar amb aquesta iniciativa la llibertat d'elecció de cada ciutadà o ciutadana a adquirir un programa privat i modificable o un programa lliure i obert a canvis.

Nosaltres pensam que aquesta és una tasca que han de facilitar les administracions i que hem vist que el Govern de les Illes Balears en aquest cas té una bona predisposició. El programari lliure és per a la xarxa allò que és qualsevol servei públic a la societat, si tenim la possibilitat d'elegir d'entre l'educació o la sanitat un servei públic o un servei privat, també ho hem de poder fer amb els programes informàtics que utilitzam a diari.

Bàsicament, el concepte de software lliure, programari o programari lliure o *free software* es refereix a la llibertat dels usuaris per executar, copiar, distribuir, estudiar, canviar i en definitiva millorar el software. Generalment, els especialistes de la matèria defineixen quatre llibertats als usuaris de programari lliure: la llibertat d'usar el programa amb qualsevol propòsit; la llibertat d'estudiar-ne el funcionament i adaptar-lo a les necessitats; la llibertat de distribuir còpies amb les quals poder ajudar d'altres, el software és una forma de coneixement i com a tal ha de ser difós entre la ciutadania, i la llibertat de millorar i fer públiques les millores de manera que tota la comunitat en surti beneficiada.

És interessant assenyalar que el programari lliure sol ser gratuït o, com a màxim, té el preu del cost de la seva distribució per mitjans tradicionals, però l'aspecte més rellevant és que permet l'accés al codi font, que és allò que permet modificar el programa i adaptar-lo a les nostres necessitats. Si hem de fer una repassada a l'evolució del software és necessari recórrer les dècades del 1960 i 70, quan el software no era considerat un producte com a tal, sinó un afegit al hardware per als enormes ordinadors de l'època. En aquell moment, estudiants i professionals del software compartien lliurement els seus programes i els avanços que es feien, com s'ha fet sempre amb els avanços en ciència. De fet, no va ser fins l'arribada dels anys vuitanta, amb uns ordinadors una mica més similars als que avui entenem com a ordinadors d'escriptori, que es varen començar a utilitzar sistemes operatius privats i tancats que impedié que els usuaris poguessin modificar aquest programa en absolut.

Aquest és l'inici del moviment del software lliure, no tan marcat per la gratuïtat del producte o pel cost inicial del producte, sinó per la impossibilitat de solucionar els possibles errors que poguessin sortir, la qual cosa al final reverteix en l'eficiència de qualsevol organització o qualsevol corporació. Per tant, una vegada més comprovam com la comunitat científica fa front a una situació que considera injusta.

El que es persegueix és la humanització de la tecnologia front al únic criteri del benefici econòmic, així com la resolució de problemes a nivell internacional; les característiques del software lliure, del lliure ús, modificació i redistribució fan possible que sigui present a molts països subdesenvolupats i en vies de desenvolupament que no poden accedir a software privat. A grans trets, és una manera de possibilitar el progrés econòmic i tecnològic a nivell mundial. S'ha definit de diverses maneres el software lliure i han trobat diversos punts a favor, vull dir que són infinitament superiors als punts que podem localitzar en contra; s'ha parlat d'una nova forma de competició en un mercat lliure; s'ha parlat d'un exemple de llibertat econòmica i de competitivitat; de mutualisme; d'economia de regal o fins i tot d'economia participativa, no en va el software lliure freqüentment s'associa a conceptes com voluntariat, altruisme o cooperació.

Podem citar una sèrie d'objectius generals que pot assolir qualsevol societat amb el foment i la distribució d'aquest tipus de software, com l'abaratiment de costos; la minimització de la fractura digital; la socialització de les tecnologies de la informació i de la comunicació; el foment del coneixement lliure per a tota la ciutadania o la reconducció de mercats i de noves fórmules de negoci. Crec que cal que donem la importància que mereix a la distribució del coneixement, mitjançant els nous sistemes i mitjançant les tecnologies de la informació i de la comunicació, per tant hauríem de tenir en compte que els canvis no només es produeixen a nivell individual, sinó que també es produeixen en el context immediat. En aquest sentit, les formes de relació amb la resta, els nous sistemes de treball, fins i tot les noves formes d'oci o la gestió del temps de lleure són només alguns exemples d'aquest context.

I per influir en aquest context és imprescindible la participació de l'administració pública en la implementació i la difusió de programari lliure. Baix el nostre punt, és una responsabilitat de qualsevol societat democràtica del segle XXI. Ara és quan ens trobam amb la necessitat de marcar prioritats i de fugir de la imatge utòpica que sempre ha envoltat la instal·lació de software, la difusió de software lliure, mitjançant l'administració pública; és un moment de rompre tòpics, de rompre amb el tòpic que qualsevol sistema operatiu lliure, del tipus Linux, és un sistema operatiu reservat a informàtics o a especialistes en la matèria, que sigui un sistema operatiu pesat, quan realment l'entorn virtual de qualsevol sistema operatiu és pràcticament idèntic al de qualsevol altra companyia. També és el moment de rompre el tòpic que cada administració que implementi software lliure ha de crear el seu propi programa autòcton, quan aquests fons poden ser destinats a altres fins, com és, per exemple, la formació de funcionaris.

Podem fer una comparativa amb alguna multinacional respecte d'aquests avantatges, posem per cas Microsoft, per exemple: quan pagam el preu d'un dels seus programes, quan adquirim un dels seus programes, no comprem el programa sinó que pagam les llicències d'ús d'aquest programa. Mentre que la diferència amb el software lliure és abismal, arriba fins al punt que aquell que no l'ha emprat mai, aquell que no l'ha vist mai, també n'és propietari. Per tant, aquesta és la principal diferència entre un i l'altre.

Això evidentment també afecta l'administració i el teixit empresarial, regularment es paguen quantitats en concepte de llicència d'ús que no s'haurien d'assumir en cas d'utilització de programari lliure. Per posar un exemple proper, la Fundació IBIT ha donat una important passa i utilitza Open Office a cadascun dels seus equips informàtics i l'estalvi s'aproxima a 300 euros per equip informàtic i només parlem del processador de textos.

Igualment funcionen les grans corporacions privades, a nivell internacional i concretament en el cas de la PIME, ja sigui en el cas de la PIME-TIC o de la PIME tradicional és un gran avantatge poder adaptar cada programa a les necessitats empresarials i només haver d'assumir el cost inicial de la modificació del programa; programa que, una vegada que s'ha modificat, si n'és el propietari se'n pot fer difusió a la comunitat que ho vulgui emprar o que hi pugui trobar una certa funcionalitat.

Ja, com comentàvem abans, el canvi és individual, col·lectiu i a més afecta l'entorn. El canvi principal va de la dependència d'una corporació concreta a la creativitat i a la independència. Res més, per tots aquests motius presentam aquesta proposició no de llei, esperam que sigui ben rebuda per aquest Parlament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Coll. Per fixar posicions, per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bàsicament i breument, per dir que es suportarà aquesta proposició no de llei, creim que és un pas important que dona referència a la llibertat dels usuaris i per una sèrie de raons que creim que són importants: la llibertat d'emprar el programa, o sigui el software lliure fa que tinguem molta més llibertat per emprar el programa, per adaptar-lo a les necessitats dels usuaris, per distribuir còpies, per millorar també aquest programa i fer públiques aquestes millores. Tot això significa, evidentment, que no s'haurà de demanar o pagar llicències per la utilització d'aquest software.

Igualment, creim que és una bona manera, i és positiu, que millorarà la competència del lliure mercat, per exemple en el cas, concretament, de la llibertat econòmica i la competitivitat.

Per altra part, és conegut i s'ha dit que tot això ha creat uns moviments per a la seva utilització, als quals s'ha fet referència i no repetiré; ha tingut molta acceptació a llocs de tot el món, a Veneçuela, Brasil, Alemanya, França i altres territoris concretament del nostre país; la seva utilització serà possible majoritàriament per Internet, que és una eina cada vegada més emprada per la població, i parlem, per tant, d'efectivitat, d'eficàcia i d'austeritat.

Els beneficis també són claríssims: reducció de costos; lliure circulació d'idees; intercanvi de documents; afavoreixen la investigació, etcètera. Per tot això, el vot serà favorable perquè trobam que beneficia el conjunt de la societat i també els seus individus. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Bon dia, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Des del nostre grup compartim l'aposta pel programari lliure que pretén promoure aquesta proposició no de llei, de fet ja hem tingut ocasions a distints moments en aquesta mateixa cambra d'expressar-ho i avui ho tornarem reiterar.

Com s'ha dit, i no esmentaré totes les qualitats que ja ha fet el ponent del programari lliure, és una garantia contra les pràctiques monopolístiques, una matèria tan estratègica com són les TIC i significa una aposta per la màxima compatibilitat, crec que aquest és un tema clau entre màquines i programes. És per tant també una aposta, i s'ha destacat, per l'accessibilitat de les tecnologies, per la democratització, la igualtat d'oportunitats a una societat del coneixement. Una resposta, com ens deia el ponent, de la fractura digital que han denunciat i contra la que volen reaccionar tant la Unió Europea com Nacions Unides.

Ara bé, jo crec que el plus d'aposta que ha de fer l'administració hauria de tenir algun component més, no és només treure profit dels avantatges, sinó que ha de contribuir a donar garanties al manteniment i a la solvència d'aquestes solucions. Per ventura el ponent ha volgut minimitzar els handicaps o les dificultats d'implementació d'aquestes aplicacions: una d'elles evidentment, i maldament ho hagi dit de passada, és que altres programaris molt populars i de manera especial els productes de Microsoft es resisteixen a la compatibilitat i sent el gran producte en algunes aplicacions provoquen una dificultat de comunicació. Tots sabem perquè no feim servir exclusivament Open Office i jo crec que el mateix diputat, ja que ha posat un exemple, respecte del PC que lliura el Parlament o dels que lliura el Congrés dels Diputats, haurà de tenir present perquè és el pac de Microsoft el que s'implementa.

Per altra banda, segurament el manteniment i la resposta de les llicències no lliures està avui encara més ben estructurada que en el cas del programari lliure, molt especialment quan aquest, com s'ha destacat, s'ha aconseguit de manera estrictament gratuïta. És clar que avui el programari en software lliure té costos ocults, tot i que mirant-ho en positiu, i crec que també és una de les coses que destaca GNU, la despesa informàtica es du cap a la banda local, sempre es planteja més prop que en l'expert en el manteniment o qui sigui que faci la despesa, en comptes d'anar-se'n a una empresa multinacional. Per paga, també, l'avantatge de poder entrar dins els codis oberts té una valoració relativa respecte dels usuaris; creen un producte que al final és molt competitiu i que és molt obert, però, evidentment, el 99% dels usuaris, per no dir el 99 i busques, no toca les fonts ni del sistema operatiu ni de cap del programari per molt que en tenguim l'oportunitat.

Per altra banda, el software lliure, i talment com ha fet el plantejament el ponent, ens acosta a un altre debat, que no el podré tocar perquè és una qüestió complexa, que per ventura ens desviaria un poc de l'objecte d'aquesta proposició no de llei, però que hi està molt relacionat, que és tot el debat sobre els *copyright*, la moderna *copyleft* i totes les creacions i productes de tot ordre que circulen o que un es pot baixar per la xarxa. La revolució que això genera a tota la comercialització de coneixement i de productes culturals, no només els suports informàtics, i que la filosofia del software lliure, que, per cert, evidentment, no vol dir software gratuït, no és el *free* de gratuït sinó de lliure, realment hi està contribuint molt. Dir que ens separaríem probablement del que pretén aquesta proposició, però crec que sí que és un gran debat que s'haurà de tenir en compte.

Ho ha destacat també en aquest sentit, el caràcter gratuït del programari jo crec que depèn de molts productes, GNU en aquests moments no només té els més populars sinó que hi ha una part d'aquests productes que s'intenta precisament comercialitzar. I tampoc no tenc la propietat del producte, com a mínim la paraula civilista la tractaria com a propietat, però sí que d'entrada GNU t'obliga que mai podràs privatitzar aquell producte maldament l'hagis mobilitzat, perquè com a *copyleft* al qual està lligat, hauràs de garantir que sempre tu participàs dins el codi lliure, cosa que pot estar molt bé, però en qualsevol cas no ets propietari, no ets propietari perquè hi ha una llicència d'ús i has de respectar les condicions de la llicència. I depenent de qui sigui el software lliure hi ha unes condicions privatitzables i hi ha unes condicions que no; jo crec que la més

general avui és la del GNU, la qual no permet privatitzar, o DPL, que no permet privatitzar els continguts, com a forma de la filosofia, precisament, que manté el software lliure.

En tot cas, confiam que el procés és imparable, que té moltíssims avantatges, que hem d'intentar compatibilitzar i socialitzar el coneixement; creim que l'aposta de les administracions és clau i els èxits que s'han considerat són prou interessants per avançar per aquest camí i s'hi ha d'insistir.

Per acabar, només un argument més, en aquest sentit sí a favor de la manipulació o de la possibilitat d'intervenir dins els software de caràcter lliure, que són totes les oportunitats que dóna la catalanització dels productes. En aquest sentit és remarcable, jo crec, la tasca que fa més de deu anys que du a terme una empresa sense finalitat de lucre, com és Softcatalà, que ens ha permès introduir la llengua catalana a multitud d'aplicacions, i és evident que no sempre les grans marques són receptives a les demandes de llengües d'alguns milions de parlants, sobretot si no tenen un Estat darrera, i en aquest cas, doncs la simbiosi amb tot el programari lliure ha estat excel·lent.

Per tant, com que des del nostre grup ens sembla molt idoni que hi hagi aportacions d'arreu del món en unes productes informàtics que siguin utilitzables per a tothom, que tothom pugui fer servir sense gaire dificultats, però que després cadascú les pugui dur a les seves necessitats i a la seva idiosincràsia, ens sembla molt bé el producte i en bona mesura la filosofia del software lliure; jo crec que algunes de les precisions ens donarien per molt de debat, creim que el plantejament tal i com ho fa la proposició és molt positiu i hi votarem a favor. I tan de bo aquesta legislatura, com es canta cada vegada quan es du una proposta d'aquestes característiques signifiqui realment una veritable empenta endavant a aquesta mena de productes que, en bona mesura, el mercat arriba a desmuntar jo crec els monopolis que s'havien instal·lat darrera algunes grans marques, especialment tots els anys noranta encara amb unes importantíssimes inèrcies en aquest principi del segle XXI, però que creim que evolucionen cap a d'altres escenaris que ens semblen més interessants.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Efectivament, per a una administració pública moderna és imprescindible tenir i executar una política per al desenvolupament de les tecnologies de la informació i la comunicació, la inclusió digital i la societat del coneixement com a part fonamental i prioritària de la seva acció. De totes maneres, hauríem de tenir en compte els tractats internacionals i la legislació vigent a l'Estat respecte de les restriccions de còpia del DA; també són essencials les accions concretes per usar i desenvolupar el software lliure; construir sistemes d'emissió crítica; executar programes d'educació per als ciutadans; plans d'alfabetització digital; establir processos que permetin l'accés i que brindin transparència en la gestió pública.

La instrumentació tecnològica és una prioritat en la comunicació d'avui en dia i les tecnologies de la comunicació són una important diferència entre una civilització desenvolupada i una altra en vies de desenvolupament. Aquestes posseeixen la característica d'ajudar a comunicar-nos, ja que a efectes pràctics en el que a captació i transmissió d'informació es refereix, desapareix el temps i les distàncies geogràfiques.

El Grup Parlamentari Popular votarà a favor d'aquesta proposició no de llei amb el benentès que no desitgem que Balears sigui una comunitat amb bretxa digital que quedi al marge d'aquestes noves vies amb totes aquestes noves eines. Nosaltres comprem les tecnologies de la informació i comunicació en relació amb la seva magnitud, Internet, com les TIC o N-TIC, les noves tecnologies en informació i comunicació que tenen per objecte aportar claredat per conceptes encara més abstractes, com la societat del coneixement.

Els avantatges que ofereixen les TIC o N-TIC són significatius, com són comunicació fàcil i a baix cost, espai de difusió, exemple de ciberactivisme, presència mundial, possibilitat del Fundraising, major resposta i velocitat, coordinació central i distribució per a la millor presa de decisions, major impacte i major resposta. D'aquí que cada vegada hi hagi menys diferència gràcies a la xarxa i aquestes eines entre rics i pobres hi siguin a la societat civil, aprofitats amb fins socials en gran mesura.

Acceptem, per suposat, el terme software lliure, tal com ha dotat la Comissió Europea en el 1992 per evitar ambigüitats a les que ens podien conduir *Free Software* o *Open Source*, podem votar a favor, en bona lògica, en coincidir amb els beneficis d'una eina que brinda llibertat als usuaris sobre un producte adquirit i per tant, una vegada obtingut, pugui ser utilitzat, copiat, estudiat, modificat i redistribuït lliurement.

Celebrem que a partir d'ara a Balears, bé, esperem, esperem que el posi definitivament *manos a la obra* després que el Govern del Partit Popular ja posés els fonaments a l'anterior legislatura; que Balears es pugui sumar a altres comunitats autònomes que desenvolupen les seves pròpies distribucions, no solament per a ús administratiu sinó també acadèmic. Vull recordar l'LinEx a Extremadura, Guadalinux a Andalusia, LliureX a Comunitat Valenciana, Molinux a Castella-La Manxa, Max a la Comunitat de Madrid, Trisquen a Galícia o Linkat a Catalunya.

Voldríem, a més a més, des del Grup Parlamentari Popular que es tingui en compte que avui en dia qualsevol empresa o institució utilitza nombrosos programes informàtics per realitzar la major part de les seves activitats, les dades dels ciutadans estan emmagatzemades electrònicament a diversos organismes públics i privats que utilitzen segons les diferents lleis sobre privacitat i bàsicament pels principis ètics que guien la seva activitat. L'elecció d'un format concret per emmagatzemar i gestionar aquestes dades suposa per si una decisió que afecta totes les persones les dades de les quals queden emmagatzemades. En el cas de les administracions públiques els ciutadans es veuen obligats per un motiu o altre a cedir les seves dades, per la qual cosa hauria de ser lògic que la pròpia administració garantís de forma adequada la gestió de tan valuosa informació.

Aquest debat, que hauria de ser públic i obert, dic a tot el món i no solament aquí, es troba allunyat de la ciutadania. Per garantir el lliure accés dels ciutadans a la informàtica pública, la perennitat de les dades públiques, la seguretat de l'administració i dels propis ciutadans hauria d'elaborar-se una llei amb el màxim suport d'aquesta cambra, i és que les qüestions plantejades en matèria de TIC són d'importància estratègica per definir el futur de la societat. Són qüestions polítiques d'Estat de llarg abast que s'han de desenvolupar a la llum dels consensos parlamentaris.

En definitiva, esperem i desitgem que aquesta proposició no de llei no solament quedi amb una mera declaració d'intencions i, ja ho he dit, ja que el Partit Popular va posar els fonaments a l'anterior legislatura, esperem que d'una vegada per totes això es dugui cap endavant. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. El grup proponent vol fer ús de la paraula? El Sr. Coll té la paraula.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Sí, simplement per agrair el suport unànim de la cambra i per agrair el to utilitzat a les intervencions. La veritat és que es fa difícil fer una intervenció quan estam d'acord pràcticament amb totes les coses, és ver que els diferents portaveus han fet referència una vegada més a la llibertat d'usuaris i de programadors i a la importància de la implicació de les administracions en aquest cas. En aquest sentit, volia dir que no partim de zero, durant els darrers dos anys s'ha estat fent feina en el tema de programari lliure; comprovam com fa poc més d'un mes es varen organitzar unes jornades per a PIME en relació amb el software lliure i que vull recordar que la Fundació IBIT ja ha instal·lat una sèrie de programes de software lliure als seus ordinadors.

S'ha fet també incidència en la millora i en l'increment de la competitivitat dels software lliure i sobretot en la reducció de la fractura digital, aquells que tenen accés o no a la societat del coneixement o simplement entre aquells que veuen un motiu per accedir a la societat del coneixement i aquells que no, que avui en dia encara és un percentatge elevat. En qualsevol cas, és un tema d'igualtat d'oportunitats amb el tema d'accés.

És cert que les Juntes d'Andalusia i d'Extremadura i la Comunitat Valenciana i Castilla-La Manxa han fet una sèrie de programes autòctons, que reiter que no és necessari fer un programa autòcton per utilitzar software lliure; de la mateixa manera hi ha hagut ajuntaments, com Barcelona o com Munic o com Viena, que també han fet avanços en aquest aspecte.

Tal vegada ha donat la impressió que sí que volia minimitzar els desavantatges del programari lliure, jo, és que sincerament n'hi veig pocs, però és cert que hi ha aquests problemes de compatibilitat entre arxius. En aquest cas, Open Office, que és el software lliure, sí que obre documents de Word, a no ser que sigui la darrera versió que s'estan començant a instal·lar actualitzacions que també les obren, però no a la inversa, encara que Microsoft està fent avanços en aquest aspecte per una pressió popular i científica. En qualsevol és ver que qualsevol servei informàtic pot accedir, o servei informàtic qualificat, pot accedir al codi font i adaptar els programes a les seves necessitats, però la major part de la ciutadania és cert que no té accés al codi font perquè no té les habilitats per accedir al codi font.

I respecte a la comercialització, és ver que és possible vendre el software, però sempre amb la condició que aquest ha de ser redistribuït.

En el tema de seguretat, la veritat és que tampoc no volia entrar en el tema de seguretat, però l'accés al software lliure que ha de facilitar l'administració és tan senzill com penjar un enllaç a una pàgina web, per tant en aquest aspecte la seguretat és màxima perquè les dades que s'han d'oferir són mínimes, per tant no consider que sigui un tema prioritari.

I res més, reiterar que responem a les demandes de la Unió Europea i de les Nacions Unides. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Coll.

(Alguns aplaudiments)

Vistes les intervencions, entenem que es pot donar aprovat per assentiment. És així?

Doncs, queda aprovat per assentiment.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS